STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

MOARTEA SPERANȚEI

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE

MOARTEA

SPERANŢEI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Death of Hope
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

— Jur să fiu al tău, Tahl.

— Jur să fiu a ta, Qui-Gon.

Cu aceste cuvinte, doi Cavaleri Jedi au recunoscut că legătura lor a trecut dincolo de prietenie şi a ajuns la dragoste.

Acum, Tahl a fost răpită, într-o capcană pe care Qui-Gon simte că ar fi trebuit să o prevadă. Consumat de viziuni întunecate, Qui-Gon împreună cu Obi-Wan Kenobi trebuie să facă tot ce le stă în putinţă pentru a o găsi înainte să fie prea târziu.

Dar asta nu va fi uşor într-o lume în care nu se poate avea încredere în nimeni... şi toată lumea are ceva de ascuns.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Obi-Wan Kenobi era cu ochii pe Maestrul său, Qui-Gon Jinn. Nu-i plăcea să întrerupă concentrarea lui Qui-Gon, dar era nerăbdător să ştie la ce se gândea. Stăteau în sala de aşteptare mică şi elegantă din reşedinţa Guvernatorului Suprem de pe Noul Apsolon. O sabie de lumină zăcea pe o măsuţă de lângă Qui-Gon. Maestrul său nu îşi mişca ochii de pe ea. La fiecare câteva minute, o ridica şi o ţinea în mână. Chiar o activase de câteva ori, pierzându-se în strălucirea ei de safir. Apoi o dezactiva şi, ţinând-o încă strâns, se ridica să păşească prin cameră. În doar câteva clipe, se întorcea brusc, trântea din nou sabia pe masă şi se aşeza. Procesul se desfăşura deja de ceva timp.

Obi-Wan era sigur că Maestrul său formula un plan. Cavalerul Jedi Tahl fusese răpită. Ştiau cine este vinovatul – Balog, Controlorul Şef de Securitate al Noului Apsolon. Pur şi simplu, nu ştiau de ce o făcuse sau unde o dusese Balog. Tahl nu reuşise să lase niciun indiciu în urmă.

Obi-Wan încerca el însuşi să găsească cel mai bun mod de acţiune. Nu ajunsese prea departe. Amândoi se îndoiau că Balog acţiona singur, dar nu ştiau cine mai era cu el. Încrezător, Obi-Wan aştepta ca Qui-Gon să-şi încheie sesiunea de strategie. Mai văzuse asta în trecut. Maestrul său se va întoarce şi îl va privi direct. Privirea lui va fi ascuţită şi concentrată. Va descrie cu claritate cel mai bun mod de a proceda.

Qui-Gon se întoarse spre el, în cele din urmă.

— Ar fi trebuit să merg cu ea la întâlnirea aceea, spuse el cu tristeţe.

Surprins, Obi-Wan nu putu decât să clătine din cap. Qui-Gon nu pierdea niciodată timpul gândindu-se la ceea ce ar fi trebuit să facă.

— Dar Balog ne-a spus că era permis un singur Jedi.

— Ar fi trebuit s-o fac să părăsească planeta atunci când a fost limpede că identitatea îi era compromisă.

Tahl lucrase sub acoperire şi se prefăcuse a fi unul dintre Absoluţi. Ei fuseseră odată poliţia secretă de pe Noul Apsolon şi fuseseră scoşi în afara legii. Totuşi, nu se desfiinţaseră şi continuaseră să se întâlnească în secret, adunând putere de-a lungul anilor.

— Dar nu ar fi plecat. Obi-Wan vorbi cu răbdare. Nu-i spunea lui Qui-Gon nimic ce Maestrul său nu ştia deja. Trebuie să contactăm Templul. Vor trimite ajutor.

— Nu încă. Tonul lui Qui-Gon era ferm. Ştim acum că există aici mulţi care îi urăsc şi îi dispreţuiesc pe Jedi. Dacă vor sosi mai mulţi Jedi, asta va face să fie şi mai greu pentru noi să găsim contacte care să ne ajute. Mai ales printre Muncitori.

— Dar a dispărut un Cavaler Jedi, spuse Obi-Wan. Este de datoria noastră să contactăm Consiliul.

— Şi o vom face, spuse Qui-Gon. Dar mai întâi avem nevoie de douăzeci şi patru de ore. O vom găsi, Obi-Wan. O simt. Ştiu că este în viaţă. Ştiu că va găsi o modalitate să ne ajute, odată ce vom intra pe urmele ei. Qui-Gon începu din nou să păşească. Ar trebui să vorbim din nou cu asistentul lui Balog.

— Am vorbit deja cu el de două ori, spuse liniştit Obi-Wan. Amândoi am fost siguri că nu mai are nimic de spus.

Se simţea ciudat şi incomodat să-i spună propriului său Maestru să se concentreze, aşa cum i se spusese lui de atâtea ori. Cu toate astea, simţea că Qui-Gon avea nevoie să o ia încet. Gândurile Maestrului său se învârteau într-un model care nu ducea nicăieri. Obi-Wan putea să vadă clar asta, pentru că fusese învăţat chiar de Qui-Gon cum să raţioneze calm în mijlocul panicii, cum să găsească o cale de ieşire. Qui-Gon ştia asta. De ce nu putea să o aplice? Obi-Wan putea vedea angoasa şi disperare de pe faţa lui Qui-Gon, şi încă ceva ce ar fi trebuit să recunoască – indecizie. Cu un sentiment de şoc, îşi dădu seama că Qui-Gon nu ştia ce să facă mai departe. Qui-Gon ştiuse

întotdeauna ce să facă în continuare.

Obi-Wan decise să folosească o metodă de-a lui Qui-Gon pentru a-l ajuta să se concentreze. *Dacă nu ştii pe ce cale să mergi, examinează ceea ce ştii*.

— Iată ce ştim, începu Obi-Wan, chiar dacă îşi dădea seama că Qui-Gon asculta doar pe jumătate. Obi-Wan începea vă faceţi griji cu privire la Maestrul său şi asta îi îndepărta propria atenţie de la sarcina pe care o avea. Există două facţiuni care se luptă pentru putere pe Noul Apsolon – Muncitorii şi Civilizaţii. Guvernul este în dezordine. Înainte să venim pe Noul Apsolon, Guvernatorul Suprem, Ewane, a fost asasinat. Era un Muncitor care fusese întemniţat mulţi ani de către Absoluţi. După moartea sa, a fost ales aliatul lui apropiat, Roan. Deşi Roan era Civilizat, a luptat pentru ca Muncitorii să devină cetăţeni cu drepturi depline pe Noul Apsolon. Le-a luat pe fiicele gemene ale lui Ewane, Alani şi Eritha. Dar Alani şi Eritha încă se temeau pentru viaţa lor. I-au contactat pe Jedi pentru a fi însoţite în afara planetei.

Qui-Gon se agită nerăbdător.

— Ştim toate astea, Obi-Wan.

Obi-Wan fusese şi el cândva nerăbdător când Qui-Gon repeta faptele ştiute. Dar Qui-Gon îi ignorase întotdeauna nerăbdarea şi continuase. Acum venise rândul lui Obi-Wan să continue.

— Tahl a venit singură pe planetă şi s-a infiltrat printre Absoluţii care trecuseră în ilegalitate. După ce am ajuns, Eritha şi Alani au fost răpite. Roan a dispărut pentru a plăti răscumpărarea şi a fost ucis. La scurt timp după aceea, gemenele au fost eliberate, ceea ce ne-a făcut să credem că Roan fusese tot timpul adevărata ţintă. Identitatea lui Tahl ca Jedi a fost descoperită, dar a scăpat. S-a dus la o întâlnire de negocieri de pace a Muncitorilor şi Civilizaţilor, organizată de Balog. Numai că am descoperit că nu exista nicio întâlnire. Balog a minţit pentru a o răpi pe Tahl. Întrebarea este, de ce? Balog a fost Muncitor. Nu pare probabil că ar răpi un Jedi.

— Orice este probabil pe planeta asta, spuse Qui-Gon sumbru, băgând sabia lui Tahl la centură.

— O altă întrebare ar fi dacă răpirea lui Tahl este legată de gemene, continuă Obi-Wan. A fost Balog responsabil şi de asta? Dacă da, el este cel mai probabil responsabil pentru uciderea lui

Roan. Irini ne-a dat informaţii de la Muncitori care au sugerat că persoana care a pus la cale răpirea gemenelor era din cercul interior. Dar de ce Balog?

Privirea lui Qui-Gon era limpede acum.

— Nu ştim răspunsurile la niciuna dintre aceste întrebări, spuse el. Dar pare clar că totul este legat – asasinarea lui Ewane, asasinarea lui Roan, răpirea gemenelor – şi că cineva, sau o organizaţie, se află în spatele acestor lucruri. Vor puterea.

— Deci, răpirea lui Tahl este o modalitate de a obţine acea putere? Cum?

— Descoperirea răspunsurilor va dura mai mult de o zi. Timp pe care nu îl avem. Mai întâi trebuie să o găsim pe Tahl. Qui-Gon se întoarse spre Obi-Wan. Care a fost principala metodă prin care Absoluţii îi ţineau pe Muncitori la respect?

— Droizii sondă, răspunse Obi-Wan după o clipă. Droizii de pe Noul Apsolon sunt avansaţi tehnologic. Pot urmări subiecţii şi să atace pentru a neutraliza sau ucide. Informaţiile vitale ale tuturor Muncitorilor erau păstrat în fişiere şi, cu aceste informaţii, un droid sondă putea fi programat să vizeze o anumită persoană. Obi-Wan se ridică încet. Desigur. Balog este un Muncitor. Dacă reuşim să obţinem parametrii lui vitali...

— Şi un droid sondă, termină Qui-Gon.

Din spatele lor se auzi o voce blândă.

— Dar acum sunt ilegali.

Era Alani. Fata de şaisprezece ani rămase în prag o clipă, îmbrăcată într-o tunică simplă, părul ei auriu fiindu-i împletit şi încolăcit în jurul capului. Avea pete întunecate sub ochi. Gemenele rămăseseră treze, jelindu-l pe Roan şi veştile despre dispariţia lui Tahl le devastase. Tahl şi gemenele aveau o legătură specială.

Făcu câţiva paşi în cameră.

— Nu am vrut să aud. Am venit să văd dacă vă pot aduce băuturi răcoritoare.

— Preferăm un droid sondă, spuse Qui-Gon.

— S-ar putea să vă pot ajuta şi cu asta, spuse Alani. Cel puţin, cunosc pe cineva care poate găsi unul. Lenz.

— Lenz, spuse Obi-Wan, repetând numele.

Lenz fusese printre Muncitori la întâlnirea secretă pe care el şi Qui-Gon o urmăriseră.

— Este liderul Muncitorilor, spuse Alani. Va spune că nu

ştie cum să obţină unul, dar asta e o minciună. Spuneţi-i că v-am trimis eu.

— Îl cunoşti bine? întrebă Qui-Gon.

— Lenz ne-a găzduit atunci când tatăl nostru a fost închis, spuse Alani. Deci da, îl cunosc bine. Nu mai suntem în contact, dar vă va ajuta dacă i-o cer. Problema va fi găsirea lui. Se mută din loc în loc.

— Nu avem timp de pierdut, spuse Obi-Wan frustrat.

Aveau nevoie de un droid sondă pentru a-l urmări şi pe Lenz?

Alani se încruntă, gândindu-se.

— Irini va şti cum să-l găsească. Ar trebui să fie deja la slujba ei de la Muzeul Absoluţilor.

Jedii o cunoşteau pe Irini. Dar cunoaşterea ei nu însemna că îi va şi ajuta. Era un lider proeminent în mişcarea Muncitorească şi arătase clar că nu-i considera pe Jedi aliaţii ei. Pe ea o bănuiseră că încercase să-i omoare când au ajuns prima dată pe Noul Apsolon. Dar nu mai aveau pe nimeni altcineva la care să apeleze.

Capitolul 2

Fusese un moment de mare confuzie pentru Qui-Gon. Fusese de parcă i-ar fi crescut temperatura corpului, de parcă ar fi avut o febră în sânge. Fusese neliniştit şi iritabil. Meditaţia profundă fusese greu de făcut. Obosit să aştepte o misiune pentru a-l distrage, îl luase pe Obi-Wan într-o călătorie de supravieţuire pe Ragoon-6, în speranţa că disciplina i-ar calma mintea şi corpul. Nu se întâmplase aşa. Prima viziune o avusese pe Ragoon-6. O văzuse pe Tahl în primejdie. În viziunea sa, o ridicase şi o ţinuse în braţe. Corpul ei se simţea atât de slăbit. Qui-Gon era plin de neputinţă şi de frică. Când se întorsese la Templu, dornic să o găsească, descoperise că Tahl era pe punctul de a pleca în misiune spre Noul Apsolon. Qui-Gon nu se putea amesteca. Cu toate astea, după ce a plecat, el a fost din nou bântuit de aceeaşi viziune tulburătoare. Ştia că se îndrepta spre pericol. Ştia că va avea nevoie de el. Ştia că ea avea să se împotrivească ajutorului său.

Nu avea nevoie de Yoda pentru a-i spune că viziunile nu ar trebui să servească drept ghid pentru comportament. Nu ascultase de Consiliu atunci când îi spuseseră să aştepte. Plecase spre Noul Apsolon, atras de o dorinţă pe care nu o înţelesese. Trebuia să o urmeze. Dar cel mai important lucru încă nu devenise clar. De ce avusese viziunile cu Tahl în necazuri, de ce îl bântuiau, de ce îl conduceau? De ce doar simpla ei privire îl irita brusc şi îl încălzea în acelaşi timp?

Apoi, într-un moment orbitor, primise răspunsul. Simţise un şoc atât de adânc încât părea că trupul său nu va putea rezista. Descoperise că nu era doar un Jedi, ci şi un bărbat. Şi febra din sângele lui era Tahl.

Curajul era ceva la care un Jedi nu se gândea. Era pur şi simplu voinţa de a face bine. Era disciplina de a merge mai departe. Qui-Gon nu trebuise niciodată să apeleze la ea; fusese mereu acolo, gata pentru a-l servi. Îl părăsise atunci când ceruse să vorbească singur cu Tahl. Îşi vărsase inima aşa cum doar un om liniştit o putea face. Folosise puţine cuvinte. Timpul necesar pentru ca ea să răspundă păru fără sfârşit. Apoi, ea

făcuse un pas înainte, îi luase mâna şi promisese să fie a lui.

Vom avea o singură viaţă, împreună, spusese ea.

Ce lecţie uimitoare, gândi Qui-Gon. Să găsim acea bucurie a fost un lucru atât de simplu. Izvorâse dintr-o singură sursă strălucitoare. Ea spusese *da*.

Ea spusese *da*.

În timp ce străbăteau distanţa scurtă până la muzeu, Qui-Gon se disciplinase sever pentru a-şi aminti de antrenamentul său Jedi. Ştia că Obi-Wan era tulburat de comportamentul său. Era adevărat că, pentru prima dată de când era tânăr student la Templu, avea probleme cu concentrarea.

În mijlocul fiecărei bătălii, a tuturor necazurilor, Qui-Gon putuse întotdeauna să-şi găsească centrul calmului. Când încercase acum să-l acceseze, nu mai putea.

În locul lui era un nucleu de haos turbulent, supărat, alimentat de vinovăţia şi frica sa. Acesta era momentul în care trebuia să opereze la nivelul maxim al eficienţei sale. Acesta era momentul care cerea cea mai intensă concentrare a sa. Frica rece care stătea adânc în el nu era doar pentru Tahl. Se temea şi de propria-i îndoială.

Nu fusese niciodată atât de pierdut pentru că nu mai simţise niciodată asta înainte. Cu doar câteva ore în urmă, el şi Tahl îşi promiseră să aparţină unul altuia.

Emoţia şi nevoia îi surprinsese pe amândoi. Odată ce o acceptaseră, se simţise a fi cel mai firesc lucru din lume. Qui-Gon fu uimit să descopere că găsise o persoană care conta pentru el mai mult decât orice altceva în galaxie.

Şi acum o pierduse.

— Qui-Gon?

Obi-Wan îl scoase din gândurile sale amestecate. Văzu că se oprise în faţa uşilor duble, largi, ale muzeului.

— Muzeul este închis, spuse Obi-Wan. E prea devreme.

— Se deschide în cincisprezece minute. Fără îndoială că ghizii sunt aici.

Muzeul fusese construit la scurt timp după guvernul reorganizase Apsolon în Noul Apsolon. Ca un spectacol de bună credinţă, guvernul deschisese uşile sediului detestat al Absoluţilor. Lumea era liberă să vină şi să cunoască ororile care se întâmplaseră acolo. Era, au simţit liderii, o cale de a împiedica ororile să se repete. Fostele victime ale represiunii

Absoluţilor apăruseră şi obţinuseră locuri de muncă ca ghizi prin complex. Acesta fusese modul în care Jedii o întâlniseră pe Irini.

Qui-Gon apăsă butonul de semnal în afara orelor de funcţionare. Auzi o sonerie zbârnâind în interior. Nu veni nimeni. Qui-Gon bătu în uşă. Nu putea să mai aştepte cincisprezece minute. Nu putea aştepta o secundă mai mult decât trebuia.

Uşa se deschise. Irini era în uniforma ei de ghid. Se uită la Jedi.

— Muzeul nu s-a deschis încă.

— Am văzut asta, spuse Qui-Gon, trecând cu paşi mari pe lângă ea.

— Este scandalos, spuse Irini. Am venit la voi cu informaţii despre omorârea lui Roan. Am avut încredere în voi. Mai departe, ai fugit şi securitatea m-a dat afară din casa Guvernatorului.

— Balog a răpit-o pe Tahl, spuse Qui-Gon, luptându-se ca vocea să-i rămână calmă.

Irini icni. Apoi, după o luptă vizibilă, chipul ei îşi reluă masca netulburată. Vocea îi împietri.

— Înţeleg, spuse ea după o clipă. Deci, Balog este trădătorul cauzei noastre. El este cel din spatele răpirii gemenelor şi a uciderii lui Roan.

În ciuda controlului ei, Qui-Gon simţi că vestea o supăra profund.

— Va fi un duşman formidabil, murmură ea.

— Singurul lucru pe care îl ştim sigur este că Balog a răpit-o pe Tahl, spuse Obi-Wan. Nu ştim de ce.

— Avem nevoie de un droid sondă, spuse Qui-Gon. Este cel mai rapid mod de a-l găsi pe Balog. Alani ne-a spus că Lenz ar putea obţine unul.

— Lenz nu mă ţine la curent cu privire la mişcările sale, spuse Irini brusc. Nu sunt gardianul lui.

Qui-Gon simţi că nerăbdarea îl presă şi mai tare. Fiecare minut care trecea, o îndepărta pe Tahl şi mai mult de el, făcea ca urma să se piardă şi mai mult. Irini îi stătea în cale. O studie o clipă. Tunica bleumarin a lui Irini era închisă până la gât, iar părul ei negru era strâns la spate. Nu era niciun licăr de căldură în ochii ei. Era dedicată cauzei Muncitorilor şi credea că Jedii erau prea prietenoşi cu Civilizaţii. Qui-Gon ştia din experienţă cât de dură putea fi Irini. Dar nu avea să plece până nu obţinea

ceea ce îşi dorea.

Ea văzu ceva în privirea lui şi se întoarse repede.

— Trebuie să muncesc, spuse ea.

— Nu.

Vocea lui Qui-Gon era blândă, dar o opri. El îşi spuse să meargă încet spre ea. Irini nu ar răspunde la ameninţări sau intimidare. Dimpotrivă.

— Cu doar câteva ore în urmă ai venit la noi cu informaţii, spuse el. Ai avut încredere în noi. Noi am avut încredere în informaţiile tale.

— Femeia Jedi a fost răpită, spuse Irini, cu capul încă întors într-o parte şi vocea înăbuşită. Îmi pare rău pentru asta, dar nu sunt responsabilă. Este o afacere Jedi. Ştiu un singur lucru – Absoluţii nu ştiu să accepte trădarea.

— De unde ai ştiut că Tahl s-a infiltrat printre Absoluţi? întrebă Qui-Gon pe un ton urgent. Făcu trei paşi spre ea pentru a o privi în faţă. Şi de ce crezi că au avut ceva de-a face cu răpirea?

Ea îşi ridică bărbia în semn de sfidare.

— Ce contează? Nu suntem de aceeaşi parte, Jedi.

— Ba suntem, spuse Obi-Wan. Eşti împotriva Absoluţilor. Dacă au răpit-o pe Tahl, poate că ea ştie lucruri pe care vreţi şi voi să le ştiţi.

Era o logică în ceea ce spunea Obi-Wan, dar Qui-Gon nu credea că lui Irini îi păsa. Cu toate astea, ceva din cuvintele lui Obi-Wan o determină să se oprească şi să le arunce o privire aspră.

— Aş putea să-l găsesc pe Lenz, spuse ea cu reticenţă.

— Atunci să mergem, spuse Qui-Gon hotărât.

Trebuia să continue să acţioneze, să-şi înece în acţiune cele mai grave temeri.

Abia îl văzuseră pe Lenz prima dată, dar Qui-Gon şi-l amintea bine. Nu era o faţă pe care să o uite. Fusese marcat de suferinţă şi boală, dar exista ceva nobil şi forţa în el. Trupul îi era slab, totuşi spiritul lui avea o putere mare. Într-o mulţime, ar fi putut fi ignorat, dar Qui-Gon ştiuse de la prima vedere că era un lider.

Lenz se ridică în picioare în timp ce Irini îi conducea pe Jedi într-o încăpere mică din Sectorul Muncitorilor. Îl avertizase prin comunicator că veneau şi de ce.

Lenz îi aruncă lui Irini o privire întrebătoare.

— Acum ai încredere în Jedi? Ce s-a întâmplat?

— Au avut dreptate într-o privinţă, spuse Irini. Au cele mai mari şanse să o găsească pe Tahl. Dacă Balog ne-a trădat pentru Absoluţi, trebuie să ştim.

Lenz îşi păstrase privirea asupra lui Irini. Încet, aprobă din cap.

— Poate.

Cu nervii în alertă, Qui-Gon simţi ceva trecând între Irini şi Lenz. Fusese un schimb de informaţii fără cuvinte. Se cunoşteau foarte bine, îşi dădu el seama. Suficient de bine pentru a vorbi fără cuvinte, aşa cum puteau face el şi Obi-Wan.

— Irini îmi spune că vreţi un droid sondă, spuse Lenz.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Alani ţi-a cerut să ne ajuţi.

Lenz zâmbi uşor.

— Când atât Irini cât şi Alani îmi cer să fac ceva, nu am altă opţiune decât să mă supun. Le făcu semn să se aşeze la o masă de metal ponosită. Trebuie să vă avertizez, riscăm să fim în pericolul de a fi arestaţi. De la uciderea lui Roan, guvernul îi presează pe cei care activează pe piaţa neagră. Puterea alunecă din mâinile lor şi cred că un spectacol de putere îi va salva. Legislatura Unită este blocată într-o bătălie pentru numirea succesorului lui Roan.

— Mulţi Muncitori cred că acum este momentul să facem grevă, spuse Irini. Sunt unii care vor să desfăşurăm o altă campanie de sabotaj industrial pentru a obţine ceea ce vrem. Desigur, vrem ca un Muncitor să fie numit Guvernator Suprem, dar Lenz şi cu mine îndemnăm la prudenţă. Ne vom pierde sprijinul printre Civilizaţi cu o altă campanie de sabotaje. A funcţionat o dată, dar nu credem că va funcţiona din nou. Nu mai vrem tulburări civile.

— Cu toate acestea, suntem foarte aproape de ele, spuse Lenz.

— Crezi că Balog este un Absolut? întrebă ON-Wan.

Lenz şi Irini schimbară o privire.

— S-a născut Muncitor, spuse Irini ezitant. Şi era apropiat de Ewane, marele lider al Muncitorilor...

— Dar da, credem că loialitatea sa s-a schimbat acum, spuse Lenz sumbru.

— Odată ce ne-ai spus că a răpit-o pe Tahl, toate piesele s-au aşezat pe poziţii. Cel mai probabil a lucrat pentru Absoluţi pentru un timp. De aceea le-a răpit pe Alani şi Eritha. Plănuise de la început să le lase să plece – adevărata sa ţintă era Roan.

— Aşa că l-a adus pe Roan la el pentru răscumpărare, spuse Obi-Wan. Apoi l-a ucis.

Qui-Gon îşi aminti de spectacolul de durere al lui Balog atunci când găsiseră trupul lui Roan. Balog era un actor bun. Trebuia să fie, dacă lucra pentru organizaţia secretă a Absoluţilor.

— Un lucru mă nedumereşte, spuse Qui-Gon. Balog poate fi şeful securităţii, dar nu s-ar fi putut pune cu Tahl. Chiar şi fără sabie. Cum a putut s-o doboare?

— Absoluţii foloseau adesea un drog paralizant, spuse Irini. Rămâi conştient, dar imobilizat. Este uşor de administrat. Daca i-a întors spatele pentru o clipă...

— Este periculos drogul? puse Qui-Gon întrebarea, însă se temea de răspuns.

— Nu cu o singură doză, spuse Lenz. Sau chiar două. Problema este că îi trece efectul şi, dacă este refolosit de multe ori – mai ales pe o perioadă scurtă de timp – poate cauza daune permanente. Deteriorarea muşchilor este un efect secundar. Lenz arătă spre el însuşi. După cum poţi vedea.

— Lenz a fost unul dintre norocoşi, adăugă Irini încet. Pot rămâne leziuni permanente ale organelor interne. Se distrug complet într-o perioadă scurtă de timp. Au fost mulţi care...

Vocea ei se opri şi se înroşi.

Îmi spune că Tahl ar putea muri. Sub masă, Qui-Gon îşi strânse mâinile împreună. Gândul la Tahl, neajutorată, cu mintea activă, dar corpul deteriorându-se, îl făcu să vrea să rupă camera în bucăţi. Viziunea care-l adusese pe Noul Apsolon se întoarse. Tahl slăbită, muşchii picioarelor fiind incapabili să o susţină. Se apleca spre el, mâna ei curbându-se în jurul gâtului său.

Este prea târziu pentru mine, prieten drag ...

— Ne ascundeţi ceva, spuse Qui-Gon, uitându-se direct la Irini, apoi la Lenz. Ce anume?

— Nimic, răspunse Irini. Am fost de acord să vă ajutăm să găsiţi un droid sondă...

— Totuşi, există ceva în legătură cu răpirea pe care voi îl

ştiţi şi noi nu, spuse Qui-Gon, furia crescând în vocea lui. Recunoaşteţi că avem cea mai mare şansă de a o găsi pe Tahl. Daţi-ne toate informaţiile de care avem nevoie, iar şansele se vor mări. Se aplecă înainte. Venise timpul pentru o mică intimidare. Nu-i plăcea să o folosească, dar nerăbdarea îşi spunea cuvântul. Avea nevoie să acţioneze şi oamenii ăştia nu îi puteau sta în cale. Vă reamintesc că nu este niciodată o idee bună să înşeli un Jedi.

Obi-Wan îi percepu tonul urgent.

— Am pierdut pe unul dintre ai noştri, spuse el. Asta este o chestiune serioasă pentru noi.

Dubla ameninţare din partea celor doi Jedi păru să-l zdrobească pe Lenz. Înghiţi în sec.

— Nu este ceva ce ştim. Este ceva ce suspectăm.

— Lenz...

— Nu, Irini. Au dreptate. Ar trebui să ştie. Lenz o făcu să tacă dintr-o privire, apoi îşi îndreptă atenţia spre Jedi. Ştim că Absoluţii foloseau informatori secreţi când erau la putere. Există o listă a celor care au dat informaţii. Această listă este criptată astfel încât să nu poată fi copiată. Doar câţiva din guvern ştiau de lista asta, chiar şi mai puţini au văzut-o şi credem că cei mai mulţi dintre ei – poate toţi – sunt morţi. Unul dintre ei a fost Roan. Roan a avut-o, dar i-a fost furată înainte să moară. Ştim sigur asta.

— La început am crezut că Balog reuşise să o ia de la Roan, spuse Irini. Acum nu mai credem asta. Altcineva a făcut-o.

— Credem că Balog îl caută, spuse Lenz. La urma urmei, numele lui este pe ea. Dacă acest lucru ar fi descoperit, ar pierde orice credibilitate în rândul Muncitorilor. Cuvântul nostru împotriva lui Balog nu va fi suficient pentru a întoarce lumea împotriva lui. Avem nevoie de dovezi. El trebuie să distrugă dovada aceea. Credem că ambiţiile sale urcă mai sus decât să fie Controlor Şef al Biroului de Securitate. Cine are lista, deţine o mare putere. Va fi alegerea lui, sau a ei, de a-i expune pe informatori sau de a păstra numele secrete, să-i mituiască pentru ca să tacă sau să arătate ca un erou dacă îi expune. Vor fi distruse cariere şi reputaţii. Se spune că lista conţine unele nume proeminente.

— Ce legătură are Tahl cu asta? întrebă Obi-Wan.

— Lista a fost în mâinile Absoluţilor pentru scurt timp, apoi

a dispărut, spuse Irini. Ştim sigur acest lucru. Dacă Balog crede că Tahl are lista? Este singura explicaţie a motivului pentru care Balog ar captura-o şi ar ţine-o în viaţă.

Qui-Gon clătină din cap.

— Dacă Tahl ar avea lista, am fi ştiut.

— Deci nu crezi că o are? întrebă Lenz.

— Poate că nu ştie că o are, interveni Irini. Poate că ştie unde poate fi găsită. Pur şi simplu, poate că nu ştie semnificaţia ei.

Această veste era tulburătoare. Însemna că Balog o va ţine în viaţă numai până când afla adevărul. Tahl nu avea acea listă. Când va descoperi asta, o va ucide.

Qui-Gon văzu pe faţa palidă a lui Obi-Wan că Padawanul ajunsese la aceeaşi concluzie. Se ridică.

— Dacă teoria ta este corectă, Balog nu va avea multă răbdare. Nici eu nu mai am. Să mergem după droidul sondă.

Capitolul 3

Lenz şi Irini îi conduseră adânc în Sectorul Muncitorilor, în apropiere de periferia oraşului. Zona fusese abandonată de Muncitori după alegerea lui Ewane, atunci când au devenit disponibile locuinţe mai bune. Bloc după bloc de locuinţe abandonate arătau efectele neglijării şi dezordinii. Clădirile pe jumătate demolate stăteau lângă cele intacte ale căror ferestre erau ciobite sau distruse complet. Molozul zăcea în stradă şi stive de foi de duroţel erau îngrămădite pe locurile libere.

— Guvernul intenţionează să le dărâme, spuse Lenz, făcând semn spre clădirile devastate. Parlamentarii nu se pot pune de acord ce să construim în locul lor, astfel încât proiectul a rămas pe jumătate neterminat. Dar a devenit un loc bun de ascuns pentru cei care nu vor să fie găsiţi. Raidurile de securitate se fac frecvent, aşa că trebuie să fim atenţi cu toţii.

— Cum vom programa droidul pentru a-l găsi pe Balog? întrebă Qui-Gon. Nu avem informaţii complete despre el. Ştim că parametrii vitali ai Muncitorilor sunt depozitaţi undeva. Dar cine are acces la ele?

— Tot ce aveţi nevoie veţi putea cumpăra aici, spuse Lenz.

Se opri în faţa unei clădiri parţial demolate şi scoase un semnalizator laser din tunică. Îl activă şi clipi de mai multe ori, într-un model, pe faţa de piatră a clădirii. Senzorul ascuns în perete prinse semnalul şi, după un moment, clipi de două ori.

— Putem intra, spuse Lenz.

Obi-Wan îi aruncă o privire Maestrului său. Fu uşurat să vadă că Qui-Gon părea din nou el însuşi. Cel mai probabil era pentru că intraseră în acţiune. Putea simţi frustrarea din interiorul lui Qui-Gon – precum şi altceva, o disperare pe care Obi-Wan nu o înţelegea. Cel puţin Qui-Gon îşi recăpătase controlul. Îşi regăsise calmul necesar pentru a continua. Mai târziu, când Tahl avea să fie în siguranţă, Obi-Wan îşi va întreba Maestrul de ce a avut astfel de probleme cu concentrarea. Pe Qui-Gon nu l-ar deranja întrebarea. Ştia că Obi-Wan întreba doar pentru a învăţa.

Lenz deschise uşa clădirii. Obi-Wan observă că, deşi

clădirea părea a fi o ruină, uşa era blindată. Dispozitivele de blocare trebuie să fi fost eliberate atunci când senzorul clipi din nou. O scară ducea în sus, dar Lenz se întoarse spre lateral şi accesă o uşă din perete. O rampă ducea în jos, spre un nivel inferior.

Lenz şi Irini intrară primii, iar Jedii îi urmară. Rampa era iluminată cu o baghetă luminoasă ataşată pe perete, setată la putere mică. Obi-Wan păşi pe rampa înclinată, pregătit pentru orice. O siluetă apăru din întuneric.

— Lenz. Nu te-am mai văzut pe aici de ceva vreme.

— Salut, Mota. Ştii că le-am interzis Muncitorilor să folosească lucruri ilegale ca să-şi atingă scopurile, zise Lenz. Dar prietenii aceştia au nevoie de ajutorul tău.

Bărbatul se apropie. Era îmbrăcat în costumaţia pe care Obi Wan o văzuse la mulţi Muncitori. Părul cenuşiu îi era legat la spate, iar corpul lui părea puternic. Avea două blastere înfipte în centura utilitară.

— Voi trebuie să fiţi Jedii, spuse el, deşi Obi-Wan şi Qui-Gon erau îmbrăcaţi în hainele călătorilor spaţiali. N-am crezut niciodată că voi vedea ziua în care Jedii să aibă nevoie de ajutorul meu.

— Suntem recunoscători pentru orice ne puteţi oferi, spuse Qui-Gon.

— Nu mă înţelegeţi greşit. Vă va costa. Sunt în afacere pentru un singur motiv. Creditele. Eu sunt cel care îmi asum riscurile. Puteţi voi să vă plimbaţi gratis prin galaxie, dar produsele mele nu sunt gratuite.

— Suntem pregătiţi să plătim, răspunse Qui-Gon nerăbdător. Viteza tranzacţiei este mai importantă decât preţul.

— Atunci hai să începem.

Mota deschise drumul pe un hol lung, într-un mare spaţiu deschis. Mesele lungi din metal se întindeau de la un capăt la celălalt al spaţiului. Piese izolate de mărfuri erau aşezate pe mese. Se vedeau nişte dispozitive de comunicare, ceva arme şi alte piese de echipament tehnologic.

— După cum puteţi vedea, stocurile sunt reduse, spuse Mota.

Lenz îl privi tăios.

— Chiar sunt. Cine îţi cumpără armele?

Privirea întoarsă de Mota era neutră.

— Cine are credite. Eu nu pun întrebări.

— Avem nevoie de droizi sondă, spuse Qui-Gon.

— Am doar unul. Sunt greu de găsit droizi sondă. Mota se îndreptă spre o masă şi ridică un droid. Totuşi, este în formă bună. Este pregătit pentru programare.

— Au nevoie de parametrii vitali ai unui cetăţean, spuse Irini. Ai lui Balog.

— Controlorul Şef de Securitate? În cele din urmă, o emoţie pâlpâi pe faţa lui Mota: surpriză. Dar se scutură şi redeveni neutru. Am statisticile lui. Pot programa droidul. Parametrii vitali vă vor costa mai multe credite.

— Vor avea nevoie de swoopuri sau de speedere de teren, spuse Lenz.

— Le am jos.

— Să programăm mai întâi droidul, spuse Qui-Gon.

— Sigur. Lasă-mă să văd creditele.

Mota spuse o sumă şi Qui-Gon îi numără banii. Mota băgă creditele în buzunar fără să le numere şi se întoarse spre ecranul de date. Începu să acceseze fişierele.

— Parametrii vitali ai fiecărui cetăţean au fost introduse în fişierele principale ale Absoluţilor din vremurile de demult, le spuse Irini cu voce joasă. Acum este ilegal să accesezi acele fişiere, dar asta nu-l opreşte pe Mota. Având informaţii exacte despre Balog, va ajuta foarte mult la urmărire.

Mota descărcă informaţiile din blocul de date în droid, apoi îl programă. Droidul sondă piui şi se roti.

— Când ai vrea să eliberezi droidul? întrebă Mota.

— Imediat, răspunse Qui-Gon cu duritate.

Mota deschise o fereastră, iar droidul sondă zbură afară. Mota îi întinse emiţătorul lui Qui-Gon.

— Păstrează asta în permanenţă, iar droidul te va găsi. Dacă este distrus, vei afla şi asta. Am programat droidul pentru a face o căutare preliminară. Dacă nu îl poate identifica pe Balog în oraş, va putea identifica punctul său de plecare.

Qui-Gon aprobă din cap şi agăţă emiţătorul la centura sa utilitară.

— Acum hai să vedem speederele.

Folosiră o altă rampă până la un nivel inferior. Era un spaţiu identic, plin cu vehicule de transport la suprafaţă – swoopuri, speedere, sănii antigravitaţionale.

— Inventarul este destul de plin, aşa că poţi alege, spuse Mota.

Qui-Gon alese repede un speeder şi un swoop.

— Am putea am nevoie de agilitate pentru cel puţin unul dintre noi, îi spuse el lui Obi-Wan. Celălalt va avea loc pentru Tahl. Se întoarse spre Mota. Sunt garantate?

— Au ceva ani, dar nu te vor dezamăgi, zise Mota. Marfa mea este cea mai bună.

— Mă bucur să o aud, spuse Qui-Gon. Dar le vom testa mai întâi.

Mota accesă uşile duble din duroţel de la capătul spaţiului.

— Treceţi prin uşa aceea către curtea din spate. Puteţi să le testaţi acolo. Dar feriţi-vă de patrulele de securitate de deasupra.

Obi-Wan îşi aruncă un piciorul peste swoop şi reglă scaunul în aşa fel încât să aibă acces uşor la comenzile de pe ghidon. Porni motorul repulsorlift în timp ce Qui-Gon îşi pornea speederul. Îl urmă pe Qui-Gon, trecând prin uşile duble. Zburară printr-un tunel scurt şi apoi ţâşniră în aer liber. Se treziră într-o curte deschisă, cu împrejmuiri de înaltă securitate.

Obi-Wan mai zburase înainte şi era obişnuit cu manevrabilitatea sensibilă a vehiculului. Forţă swoopul, făcând viraje ascuţite şi accelerând rapid. Se bucură să vadă că vehiculul se descurca bine. Qui-Gon părea, de asemenea, mulţumit şi cei doi aterizară şi opriră motoarele exact când apărură Irini şi Lenz în curte.

— Dacă găsiţi lista odată cu Tahl, ce veţi face cu ea? întrebă Irini îngrijorată.

— Lista nu este prima noastră prioritate, spuse Qui-Gon.

— Trebuie să-ţi dai seama câtă putere se află în acea listă, spuse Lenz. Nu poate cădea pe mâini greşite.

— Promiţi să vii mai întâi la noi dacă o ai? întrebă Irini.

— Nu pot face această promisiune, spuse Qui-Gon. Dar voi promite că o vom păstra în siguranţă. Jedii se vor oferi voluntari pentru a păstra lista ca parte neutră până când guvernul numeşte un succesor pentru Roan.

Irini aprobă fără tragere de inimă. Obi-Wan văzu o mişcare pe cer.

— Cred că se întoarce deja droidul sondă.

Qui-Gon ridică privirea, cu o expresie încordată de

aşteptare. Droidul se aşeză pe pământ în faţa lui. Se aplecă repede pentru a examina raportul.

— Balog a părăsit oraşul, spuse Qui-Gon. A plecat într-un teritoriu deschis.

— E ciudat, spuse Lenz. De ce şi-ar părăsi baza?

— Poate pentru că ştie că Jedii sunt pe urmele lui, spuse Irini.

Qui-Gon programă droidul să continue urmărirea şi îl trimise din nou. Apoi programă coordonatele ultimei opriri a lui Balog în computerul său de bord. Îi dădu şi lui Obi-Wan coordonatele şi acesta făcu acelaşi lucru cu swooperul. Mota apăru printr-o uşă ascunsă în peretele clădirii.

— Cum îţi plac vehiculele? întrebă el.

— Sunt bune. Avem o înţelegere, zise Qui-Gon, numărând restul de credite.

Mota puse creditele într-un buzunar al costumului. Brusc, senzorii de pe perete începură să strălucească. Mote îi privi în timp ce semnalizau un cod privat.

— Patrule în apropiere, spuse Mote. Vă sugerez să plecaţi.

Fără vreun alt cuvânt, se îndreptă repede spre uşa ascunsă şi dispăru.

— Nu-ţi face griji, Mota, vom fi bine, mormăi Lenz. Irini, am face bine să plecăm de aici. Dădu din cap spre Jedi. Ar trebui să plecaţi. Dacă vă vede patrula de securitate cu vehicule de pe piaţa neagră, veţi fi reţinuţi, eventual chiar arestaţi.

— Mulţumesc pentru ajutor, zise Obi-Wan în grabă, în timp ce urca pe swoop.

— Voi o să fiţi în regulă? întrebă Qui-Gon.

— Cunoaştem bine această zonă, îi asigură Lenz. Există o ieşire prin acel gard care ne va aduce în siguranţă acasă. Dacă aş fi în locul tău, aş merge pe drumul din spate şi aş rămâne pe alei.

De la distanţă, se auzi sunetul motoarelor de speeder.

— Vom ţine legătură, le spuse Qui-Gon.

Cele două vehicule se ridicară în aer. Qui-Gon deschise drumul. Aleea îngustă şerpuia din curtea clădirii lui Mota, răsucindu-se prin spatele clădirilor prăbuşite. Puteau auzi în apropiere motoarele speederelor forţei de securitate, dar nu le puteau vedeau. În cele din urmă, ieşiră pe o stradă pustie. Qui-Gon se îndreptă spre est, spre periferia oraşului. Îşi împinse

motorul spre maxim şi Obi-Wan îi urmă exemplul.

Cu patrula de securitate mult în spatele lor, ajunseră la marginea oraşului şi porniră spre zona deschisă. Obi-Wan simţi cum i se ridică spiritul în timp ce vântul îi bătea în faţă. Nu se putea abţine să nu simtă că aveau să o găsească pe Tahl.

Capitolul 4

Până au ajuns la coordonatele pe care le dăduse droidul sondă, acesta nu revenise cu următoarea poziţie a lui Balog.

Qui-Gon îşi opri speederul, care rămase plutind deasupra solului. Obi-Wan se opri lângă el. Erau mult în afara oraşului, într-o zona nepopulată. Era plată şi uscată, cu doar câţiva copaci adunaţi ici şi colo. În depărtare, se vedeau dealuri.

— Am putea aştepta aici droidul, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan. Sau s-ar putea să trebuiască să ne găsim pe noi înşine. Dacă greşim, ar trebui să ne întoarcem. Am putea pierde timpul.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Atunci nu trebuie să greşim.

După privirea Maestrului său, Obi-Wan ştia că era răspunsul pe care voia să-l audă. Lăsând motoarele la ralanti, cei doi Jedi săriră de pe vehicule şi examinară terenul. Obi-Wan fusese învăţat la Templu cum să ia urma, dar făcuse şi de curând un exerciţiu cu Qui-Gon pe Ragoon-6. Se bucură că avea şansa să-şi verifice abilităţile.

— Droidul sondă ne-a spus că Balog călătoreşte într-un vehicul cercetaş blindat, spuse Qui-Gon. Ştim că ultima dată se îndrepta aproximativ spre est. Dacă putem găsi ceva dovezi ale semnelor de arsură ale motorului, îl putem urmări. Un vehicul cu greutatea aia necesită un volum mai mare de putere a motorului. Are un model previzibil de acceleraţie şi de eliberare a excesului de gaze de evacuare.

Obi-Wan examină terenul aşa cum fusese învăţat, împărţindu-l în secţiuni şi observând fiecare pietricică, fiecare tulburare de nisip. Se ghemui să examineze o stâncă.

— Iată, spuse el. Făcu un pas mai departe. Şi aici.

Qui-Gon se aplecă să examineze traseul.

— Da. Vezi cât de profund au fost marcate pietrele. A accelerat. Să mergem.

Săriră înapoi în vehicule şi decolară. Din când în când opreau pentru a examina pământul din jur. Ştiind ce trebuie să caute, găseau noi dovezi de evacuare pe pietre şi pe sol. Ştiau că încă erau pe urmele lui Balog.

Soarele începu să alunece în jos pe cer. Obi-Wan scană orizontul înainte. Văzu o formă neagră îndreptându-se spre ei. Nu spuse nimic pentru o clipă. Spera că este droidul, dar nu era sigur. Privirea lui Qui-Gon era uşor mai ascuţită.

— Iată-l că vine, strigă el uşurat.

Opri speederul şi Obi-Wan veni lângă el. În doar câteva minute, droidul se întoarse. Qui-Gon îi consultă raportul.

— S-a oprit. Bine. Am putea să-l ajungem din urmă până în zori.

Qui-Gon lansă din nou droidul, apoi porni spre următoarea destinaţie. Obi-Wan îşi forţă motorul ca să-l urmeze. Balog era ca şi prins.

Călătoriră toată noaptea. Era a doua noapte fără somn a lui Obi-Wan. Cele trei luni se ridicară sus pe cerul purpuriu şi ţipetele creaturilor nocturne se auzeau slab. Când oboseala îl birui, se întinse către Forţă pentru a-l ajuta să menţină o stare meditativă. Era suficient de alert pentru a conduce, dar putea să-şi lase corpul să se odihnească chiar în timp ce zbura peste pământul stâncos. Qui-Gon nu părea să fi obosit deloc.

Zorii veneau repede pe această lume. Orizontul deveni roşu-portocaliu, iar culoarea aprinsă se răspândi pe purpuriul închis al cerului pe măsură ce soarele se ridica tot mai sus. Peisajul plat se schimbase în dealuri care deveneau tot mai mari şi mai abrupte pe măsură ce timpul trecea. Copacii erau mai deşi şi Jedii trebuiră să fie precauţi pentru a-şi putea menţine viteza.

— Suntem aproape, Padawan. Să încetinim puţin. Balog s-ar putea să fi făcut o pauză.

Qui-Gon îşi încetini motorul, iar Obi-Wan îi urmă exemplul.

— Ar trebui să mergem pe jos de aici. Ar trebui să fie după dealul acela.

Obi-Wan sări de pe swoop plin de recunoştinţă. Îşi simţea picioarele rigide. Aerul era rece şi se mişcă repede pentru a-şi încălzi muşchii. Urcară pe deal în tăcere. Mersul lor trebuia să fie sigur, pentru că dacă ar fi alunecat, ar fi putut provoca o mică alunecare de pietre care l-ar fi alertat pe Balog de prezenţa lor. Se apropiară de vârful dealului şi Qui-Gon se lăsă pe coate şi genunchi. Obi-Wan făcu la fel. Se strecurară până sus şi priviră peste muchie. Tot ce au văzut, a fost o câmpie goală. Nu era niciun semn de Balog, nici chiar în depărtare. Trebuie să fi

plecat demult. Qui-Gon îşi lăsă capul în mâini. Nu vorbi pentru un moment. Obi-Wan era dezamăgit, dar putea vedea că Maestrul lui era tulburat.

Obi-Wan era obosit, flămând şi înfrigurat. Nimic nu i-ar fi plăcut mai mult decât să pornească unitatea de condensare pentru căldură, să mănânce nişte raţii şi să se aşeze pe pământ pentru un somn bun de cel puţin câteva ore.

În schimb, puse mâna pe umărul lui Qui-Gon şi vorbi încet.

— Să mergem mai departe.

— Da, spuse Qui-Gon, cu o expresie feroce. Să mergem mai departe.

Capitolul 5

Înainte să treacă dimineaţa, droidul sondă se întoarse cu coordonate noi. Balog călătorea repede, cu opriri rare şi scurte. Obi-Wan putea vedea frustrarea lui Qui-Gon devenind hotărâre rece. Nu se va odihni până nu îl ajungea din urmă pe Balog. Îşi va forţa corpul până la limită.

Temperatura crescu şi puterea combinată a sorilor îl încălzi pe Obi-Wan. Luă o înghiţitură de apă din raţia lui. Se simţea ameţit de la căldură şi lipsa de somn.

— Crezi că Balog nu se opreşte pentru că ştie că suntem în spatele lui? îl întrebă el pe Qui-Gon.

— Sau are în minte o destinaţie şi ştie că va fi în siguranţă acolo, răspunse Qui-Gon. Cel mai bine ar fi să-l ajungem din urmă înainte să ajungă acolo.

Obi-Wan voia să-i pună lui Qui-Gon mai multe întrebări, dar îşi înfrână curiozitatea. Simţea că dacă vorbea, va perturba concentrarea Maestrului său.

Foloseau droidul sondă, dar aveau nevoie şi de abilităţile lor de urmărire pentru a continua să se mişte. De nenumărate ori fu necesar să coboare din vehicule şi să străbată solul. Obi-Wan îşi dădea acum seama cât de diferit era un exerciţiu de antrenament faţă de realitate. Trebuia să fie absolut sigur că nu-i scăpa nimic şi că ceea ce citea pe sol era corect. Viaţa lui Tahl depindea pe asta.

Când primul soare începu să apună, droidul sondă se întoarse. Qui-Gon consultă raportul şi se întoarse spre Obi-Wan. Faţa îi era murdară de praf, tunica fiindu-i pătată şi murdară. Obi-Wan ştia că arăta exact la fel.

— Trebuie să călătorim din nou pe timp de noapte, Padawan. Poţi să o faci?

Obi-Wan ajunsese într-un stadiu în care corpul său nu mai simţea oboseala. Ştia că era acolo, adânc în muşchii şi oasele sale şi că o va resimţi odată ce se va termina urmărirea. Până atunci, nu-şi va permite să o simtă.

— Pot să o fac, spuse el.

Qui-Gon aprobă şi se repezi. Zburară, din nou, prin

noaptea întunecată.

Aerul rece îl învigoră pe Obi-Wan şi inspiră adânc pentru a se bucura de el. Noaptea curgea într-o ceaţă de peisaj şi de luni care răsăreau şi apuneau.

Cerul abia începea să se lumineze când droidul sondă se întoarse. Îi luase mai puţin timp pentru recunoaştere. Ăsta ar fi putut fi un semn bun. Obi-Wan îşi ţinu ochii pe Qui-Gon când acesta accesă rapid raportul. Când Qui-Gon se întoarse, ochii îi străluciră de satisfacţie.

— S-a oprit. Droidul tocmai l-a părăsit, aşa că va fi acolo de data asta. L-am prins. Sări de pe speeder. Trebuie să fim atenţi, Padawan. Există un mic canion chiar în faţă. Balog este acolo.

Merseră în tăcere către o ridicătură stâncoasă. Qui-Gon făcu semn, indicând că îl vor găsi pe Balog după stâncă. Se mişcară în tăcere, dar repede. Întunericul începea să dispară, dar încă mai erau umbre mari aruncate de stâncile şi rocile din jurul lor. Se folosiră de umbrele stâncilor, pentru a avea acoperire.

Urcară pe nişte stânci şi intrară în canion. Înaintea lor, văzură un mic foc aprins. Nu era nicio urmă de vehiculul cercetaş al lui Balog, dar o siluetă era întinsă lângă foc, înfăşurată într-o pătură termică. Poate că era parcat prin apropiere, în umbre. Obi-Wan se concentră asupra siluetei de lângă foc. Era Balog? Sau ar fi putut fi Tahl?

Paşii lui Qui-Gon încetiniră. Privea înainte la silueta de pe sol. Întinse o mână pentru a-l încetini pe Obi-Wan.

— Ceva nu este în regulă, mormăi el. Poţi simţi?

Înainte ca Obi-Wan să poată răspunde, două forme întunecate coborâră spre ei. Droizi sondă. Şi apoi Obi-Wan văzu propriul lor droid sondă săgetând la stânga, ocolind canionul. I-l arătă lui Qui-Gon, care îşi ridică privirea, nedumerit, exact când focurile de blaster loviră stâncile din spatele lor.

— E o capcană! strigă Qui-Gon.

Capitolul 6

Balog îi păcălise. Plecase, dar lăsase doi droizi de atac. Unul dintre droizi se desprinse şi plecă după droidul sondă al Jedilor. Celălalt se îndreptă direct spre ei.

Droidul lor trecu în modul de atac din cauza ameninţării. Focurile de blaster ţâşniră deasupra lor în timp ce droizii se poziţionau şi începeau lupta.

— Nu trebuie să pierdem droidul, spuse Qui-Gon pe un ton urgent. Îşi activă sabia şi sări în spatele unui bolovan pentru a se adăposti. Obi-Wan, du-te la swoop. Unul dintre noi trebuie să lupte din aer cu droizii.

Obi-Wan ura să-şi părăsească Maestrul, dar văzu înţelepciunea strategiei lui Qui-Gon. Se îndreptă spre swoop. Auzea salvele de blaster izbucnind în spatele lui şi trebui să se disciplineze pe sine ca să nu se întoarcă şi să verifice dacă Qui-Gon era în siguranţă. Trebuia să aibă încredere în Maestrul său că avea să se descurce până la întoarcerea sa. Vântul îi fluieră pe la urechi în timp ce alerga pe terenul accidentat. Sări în swoop şi împinse motoarele la maxim, apoi ţâşni înapoi spre canion. Qui-Gon sărise sau se căţărase pe o margine îngustă aflată deasupra podelei canionului. În timp ce sonda se învârtea şi plonja, dezlănţuind asupra lui Qui-Gon focuri de blaster, acesta îşi folosi sabia de lumină într-o serie rapidă de mişcări defensive. Obi-Wan ştia că trăgea de timp până când venea droidul mai aproape, ca să poată sări spre el cu sabia. Era un joc de aşteptare.

— Ocupă-te de celălalt droid! strigă Qui-Gon.

Obi-Wan voia să-l protejeze pe Qui-Gon. Dar Maestrul său avea dreptate. Pierderea droidului de sondă le reducea drastic şansele de a o găsi repede pe Tahl. Se repezi spre locul unde luptau droizii sondă şi îşi activă sabia. Îi era greu, chiar şi de aproape, să spună care droid era al lor.

Qui-Gon văzu ezitarea lui Obi-Wan.

— Cel din stânga, Padawan! strigă el.

Obi-Wan se concentră asupra celor doi droizi, observând toate loviturile şi zgârieturile care să-l identifice pe cel pe care

trebuia să-l distrugă. Droidul lui Balog avea o zgârietură profundă pe o parte. Fiind încrezător acum, Obi-Wan se apropie, înclinându-se pentru a începe primul său atac.

Droidul lui Balog viră brusc şi se lăsă în jos, trăgând spre droidul Jedilor. Acesta făcu o mişcare evazivă, focul de blaster ratându-l la centimetri. Obi-Wan ambală motorul şi se aplecă spre dreapta, manevrând swoopul mai aproape.

Echilibrul lui trebuia să fie perfect sau swoopul s-ar fi dat peste cap în aer. Făcu un plonjon brusc spre droidul lui Balog, lovind cu sabia. Dar droidul inversase deja cursul şi rată. Obi-Wan echilibră swoopul şi se îndreptă spre droidul sondă. Nu putea lăsa droidul să mai tragă vreun foc. În acelaşi timp, trebuia să stea în afara unghiului de foc al propriului droid.

Droidul lui Balog se întoarse din nou. Obi-Wan îl urmă. Un droid nu putea avea prea multă strategie. Obi-Wan plonjă, anticipându-i mişcarea. În acelaşi timp, droidul Jedilor trase asupra celui al lui Balog.

— Spre stânga, Padawan! strigă Qui-Gon.

Fără să se uite sau să gândească, Obi-Wan trase de swoop spre stânga, ferindu-se la limită de focul de blaster al propriului său droid. În loc să îndrepte swoopul, folosi mişcarea pentru a face un cerc, apoi acceleră în sus, venind direct spre droidul lui Balog. Îi văzu senzorul roşu clipind în timp ce acesta îşi calcula poziţia. Abia avu câteva secunde. Ambală motoarele cu toată puterea şi aplecă swoopul cât de mult putu, ridicându-şi sabia, apoi coborând-o şi tăind droidul în două. Sfârâind şi fumegând, acesta căzu pe sol şi se sfărâmă.

Obi-Wan întoarse din nou swoopul, de data asta îndreptându-se spre cel de-al doilea droid al lui Balog. Îşi modifică cursul pentru a zbura mai jos, din moment ce putea să citească bine intenţiile lui Qui-Gon.

Obi-Wan rămase în stânga droidului, lăsându-i lui Qui-Gon loc de manevră. Se uită repede la Maestrul său, care aprobă din cap. Nu avură nevoie de cuvinte; ajunseseră la acelaşi plan. Obi-Wan îşi trimise swoopul într-o coborâre, în acelaşi moment în care Qui-Gon sărea. Cei doi Jedi ţâşniră către droid, cu săbiile de lumină pulsând. Împreună, îşi calculaseră loviturile – Qui-Gon lovi în sus, Obi-Wan tăie în jos. Droidul sondă nu avu cum să scape. Primi ambele lovituri şi se dezintegră într-o ploaie de metal şi scântei. Dar ceea ce Obi-Wan nu luase în calcul era

propriul lor droid sondă. Se reprogramase pentru a ataca al doilea droid şi trase în acelaşi timp.

Obi-Wan simţi avertizarea în Forţă şi acceleră rapid. Fu suficient de rapid pentru a evita să fie lovit, dar nu suficient de rapid pentru a scăpa şi swoopul de pericol. Auzi focurile de blaster lovind corpul vehiculului. Începu imediat să iasă fum şi scântei. Obi-Wan îl ghidă cu atenţie spre pământ.

Qui-Gon ateriză în picioare. Obi-Wan se opri lângă el. Faţa lui Qui-Gon era murdară şi plină de sudoare în timp ce privea impasibil la swoop.

— Îmi pare rău, Maestre, spuse dezgustat Obi-Wan în timp ce sărea de pe swoopul deteriorat. Prea mult din concentrarea mea a fost asupra droidului lui Balog.

— E în regulă, spuse Qui-Gon cu o voce foarte liniştită. Obi-Wan ştia că problema îl supărase. Te-ai descurcat bine. Încă avem droidul nostru sondă.

Qui-Gon se aplecă să examineze swoopul. O parte din panoul de control se topise. După o clipă îşi ridică capul.

— Este mai rău decât am crezut. Va dura ceva timp pentru a-l repara. Sau l-am putea lăsa aici. Dar atunci nu va mai fi loc să o aducem pe Tahl cu noi...

— Asta dacă nu îl capturăm pe Balog cu tot cu vehiculul lui.

— Nu ne putem baza pe asta. Aducerea lui Tahl în siguranţă este principala noastră problemă. Nu mai putem face nicio altă greşeală.

Qui-Gon încă îşi păstra vocea sub control, dar Obi-Wan putea vedea frustrarea clocotind în ochii lui. Îşi dorea să poată relua lupta. Îşi dorea să-şi poată aminti să fie atent la propriul lor droid.

— Continuă fără mine, Maestre, spuse el. Voi rămâne aici să repar swoopul şi te voi prinde din urmă.

— Nu, spuse Qui-Gon. Nu te voi lăsa singur în zona asta. Lenz mi-a spus că este periculoasă. Sunt susţinători ai Muncitorilor şi loialişti ai Absoluţilor care se întâlnesc aici, adesea, în ciocniri violente. În plus, Tahl este prea vulnerabilă. Este prinsă în capcană şi, dacă Balog prinde o secundă liberă, ar putea să o injecteze din nou şi e posibil să o omoare. Trebuie să o facem împreună.

— Îmi pare rău, spuse din nou Obi-Wan.

Qui-Gon îi puse o mână pe umăr.

— Destul. Este doar o întârziere. Nimic mai mult. Scoate trusa de reparaţii din speeder. Irosim timpul degeaba.

Obi-Wan fugi spre speeder, cu inima bătându-i puternic. Qui-Gon spusese tot ceea ce era necesar pentru a-l linişti, dar nu se simţea mai bine.

Repararea swoopului ar putea dura câteva ore. Dacă întârzierea asta însemna că Tahl era dusă tot mai departe de ei, avea să se simtă responsabil. Când se întoarse, îl găsi pe Qui-Gon aplecat asupra siluetei care fumega lângă foc. Era doar un pachet de haine învelite într-o pătură termică. Qui-Gon extrase un senzor.

— Acesta a derutat droidul, spuse el. Este un senzor infraroşu. A crezut că Balog încă era aici. Am avut o presimţire că vom găsi asta. Ar fi trebuit să-mi vină în minte mai devreme. Qui-Gon se uită la peisajul gol. Ştie că îi urmărim. Când sondele lui nu se vor mai întoarce, va şti că am câştigat bătălia. Va face altceva ca să ne întârzie. Trebuie să fim pregătiţi.

Capitolul 7

Qui-Gon stătea în Templu, în camera hărţii stelare. Lumina albastră moale îl înconjura. Hologramele planetelor se învârteau în jurul lui în gama fantastică de culori pe care le furniza galaxia. Aceasta era camera sa preferată din Templu, dar în ultimul timp nu mai fusese atras aici. Era un loc atât de liniştit, iar Qui-Gon căutase să-şi vindece neliniştea cu activitate, mai degrabă, decât cu calm.

Uşa se deschise şi intră Tahl, apoi se opri brusc. Deşi nu-l putea vedea, ştia că era acolo. Odată, o întrebase cum îl recunoştea imediat – era felul în care respira, mirosul lui, o urmă de mişcare? Ea îi zâmbise doar.

— Eşti doar tu, spusese ea.

Dar astăzi nu avea niciun zâmbet. El şi Tahl se certaseră sau se evitaseră reciproc luni întregi. Ori de câte ori se întorcea dintr-o misiune, mergea să o vadă, aşa cum făcuse întotdeauna. Dar conversaţiile lor nu decurgeau bine. În ultima vreme, discuţiile lor se axaseră pe felul cum o trata Tahl pe Bant, noua ei Padawană. Era o profesoară blândă şi respecta abilităţile unice ale lui Bant, dar o lăsa deseori în urmă şi pleca singură în misiuni scurte.

— Îmi pare rău, spuse ea încordată. Ai venit aici ca să fii singur.

Deci, putea să-şi dea seama şi asta.

— Rămâi, te rog, spuse el.

Stătea aproape de el, cu genunchii ridicaţi până la bărbie, într-o poziţie pe care nu o mai văzuse la ea de când era tânără.

— Îţi perturb refugiul. Ei bine, uneori ai nevoie să fii deranjant, Qui-Gon.

— Fără îndoială.

— Ştii, calmul ăsta al tău poate fi enervant, spuse Tahl. Dar schimbările tale de dispoziţie sunt mai rele. Încerc să nu o iau în nume personal, dar ori mă eviţi, ori mă sufoci cu îngrijorarea pentru orbirea mea, ori mă ataci pentru felul cum îmi tratez Padawana. Dacă încerci să ne testezi prietenia, faci o treabă foarte bună.

Vorbea lejer, dar el ştia ce voia ea să spună. Ce i-ar fi putut răspunde? În faţa celorlalţi arăta o imagine bună. Felul ei extraordinar în care compensa orbirea convinsese pe toată lumea că se împăcase cu asta. Dar el ştia adevărul. O cunoştea de când era fată. Tahl avea un spirit atât de independent. Acum îi displăcea că trebuia să ceară ajutor sau îndrumare. Cu toate astea, câteodată avea nevoie.

— Încerc doar să am grijă tine, spuse el. Dar atunci când o fac, mă respingi.

— De ce nu ar trebui să te resping când tu mă înghesui? Ar trebui să te fi obişnuit cu mine până acum. Ştii că trebuie să-mi găsesc propria cale. Cu toţii trebuie să o facem. Ai mai multă experienţă ca Maestru, este adevărat. Dar ştii şi că fiecare Maestru găseşte propria cale de a trata cu Padawanul lui sau al ei.

— Ştiu asta.

— Atunci de ce nu mă poţi lăsa să-mi găsesc propria cale?

Întrebarea pluti între ei. Qui-Gon îşi dădu seama că nu ştia răspunsul. Nu era stilul lui să se amestece în alte vieţi. Fiind un singuratic, respecta intimitatea. Dar cu Tahl, era diferit. Avea un sentiment profund că ea avea nevoie de protecţie, iar el fusese uşurat când o alesese pe Bant ca Padawan. Dar Tahl nu dorea să o ajute nici Bant.

Prietenia ei era cel mai important lucru. Trebuia să înceteze s-o mai supere.

— Ai dreptate, spuse el. M-am înşelat.

— Stele şi galaxii, murmură ea. Nu mă aşteptam la scuze. Mă aşteptam la o altă ceartă.

— Ei bine, sunt lucruri pe care aş putea să le spun...

Ea îi lovi genunchiul.

— Ştiu asta. Ce zici dacă am sta doar în linişte, măcar de data asta? În felul ăsta nu mai putem intra în necazuri.

Aşa că Qui-Gon rămase cu ea, urmărind cum se roteau planetele hologramă. Pentru prima dată de multe săptămâni, se simţea liniştit. Ciudat cum prezenţa ei tăcută îl putea şi linişti, şi irita. Fusese ultimul lor timp liniştit petrecut împreună. A doua zi dimineaţă, aflase că ea pleca într-o misiune scurtă pe durul satelit planetă Vandor 3, lăsând-o pe Bant în Templu. Până la micul dejun, se certaseră deja din nou.

* * *

Întârzierea cauzată de deteriorarea swoopului îi făcu să-şi forţeze limitele şi mai mult. Noile coordonate aduse de droidul sondă îi făcură să se grăbească. A doua zi dimineaţă aveau să ajungă la marile cariere de piatră ale Noului Apsolon, unde era extrasă piatra gri care era folosită la construcţia majorităţii clădirilor din capitală. Era o zonă dură, cu bolovani şi stânci mari, cu gropi adânci, unele umplute cu apă.

Un loc bun de ascuns, gândi Qui-Gon. Poate că se apropiau de destinaţia lui Balog.

Obi-Wan tăcuse ore întregi, cu faţa necăjită. Qui-Gon ştia că Padawanul său încă se simţea aiurea pentru întârziere. Nu mai avea cuvinte liniştitoare pentru el. Obi-Wan ar trebui să privească înainte, ca un Jedi. Padawanul său ştia că Qui-Gon era dornic să o găsească pe Tahl, dar cel mai probabil credea că asta avea de-a face cu lunga lor prietenie. Nu ştia cât de mult din sufletul lui Qui-Gon era axat pe siguranţa lui Tahl. Nu putea să ştie cât de plină era inima lui Qui-Gon şi cât de greu îi era să vorbească despre asta.

Totul va fi bine, îşi spuse Qui-Gon, atunci când o voi găsi. Când o voi vedea. Când voi şti că este în siguranţă...

Qui-Gon îşi smulse mintea din viitor. Îl îngrijora cât de des zburau gândurile sale la reîntâlnirea cu Tahl. Asta izvora din nevoia lui de a o vedea în siguranţă. Cu toate astea, ştia că era periculos pentru el să rămână în viitor. Balog încă era cu un pas înaintea lor. Asta era tot ce trebuia să ştie. Atenţia lui trebuia să fie asupra fiecărui moment din prezent. Concentrarea îi era distrasă şi ar fi putut rata unele lucruri în timp ce călătorea. Nu gândea ca un Jedi. Cum ar mai putea să-l înveţe pe Padawanul său atunci când el însuşi avea probleme să ajungă la centrul său calm?

Qui-Gon îşi focusă atenţia în jurul lui. Mâinile îi rămaseră ferme pe comenzile speederului. Continua să avanseze. Cu toate astea, îşi mută atenţia de la pilotaj pentru a observa peisajul din jurul lui, Forţa vibra, la fel de prezentă ca întotdeauna, învăţându-l la fel ca întotdeauna. Apoi o simţi. O licărire de ceva... pericol, poate. Ar fi putut să o observe mai devreme. Ar fi putut pândi sub unda sa de îngrijorare de ceva timp. Era o senzaţie diferită de grijile lui în privinţa lui Tahl.

Acum o examină pe deplin, întorcând-o în mintea sa. Era o undă în Forţă, un curent subteran, un avertisment. O energie diferită era în spatele lor. Cineva îi urmărea.

Nu îi spuse nimic lui Obi-Wan. Îşi aruncă atenţia spre înapoi, alert după orice indiciu. Au continuat să zboare mai departe. La amurg, era sigur. Acum se apropiau de Balog. Ultimul raport al droidului le arătase că puterea lor de a rezista perioade lungi fără somn îi ajutase. Balog se oprise de mai multe ori. Distanţa se micşora. De data asta, Qui-Gon o acceptă pentru că putea simţi acest lucru.

Cu toate astea, faptul că cineva se afla în spatele lor le-ar fi putut împiedica progresul. Simţi că fiinţa aceea îi ajungea din urmă. El, sau ea, era acum aproape. Dacă ar fi ajunşi şi atacaţi, asta i-ar putea face să piardă timp preţios.

Era timpul să îi spună acest lucru lui Obi-Wan.

— E cineva în spatele nostru care ne urmăreşte, îi spuse Qui-Gon data următoare când se opriră pentru a-şi verifica poziţia. Cred că ar fi mai bine să ne întoarcem şi să-i surprindem înainte să ne surprindă ei pe noi. Nu-mi place întârzierea, dar pe termen lung ar fi mai bine să ne ocupăm de problema asta.

— Nu am simţit nimic, spuse Obi-Wan nemulţumit.

— A fost doar o senzaţie, nimic mai mult. Foarte slabă, dar a devenit mai puternică. Nu te supăra pentru scăparea ta, Obi-Wan. Priveşte înainte. Asta este o lecţie bună. Chiar şi într-o urmărire, concentrarea ta ar trebui să cuprindă o arie largă, care să includă tot ceea ce te înconjoară.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Ai vreo idee despre cine ar putea fi?

Qui-Gon clătină din cap.

— Nu aş putea ghici.

— Ar putea fi Irini, spuse Obi-Wan. Părea foarte îngrijorată de lista respectivă.

— Ar putea fi şi un tovarăş al lui Balog, spuse Qui-Gon. Dacă Balog ştie că ne apropiem de el, ar fi putut să ceară ajutor. Nu vreau să folosim droidul sondă pentru a ne spiona urmăritorul. Va trebui să o facem noi înşine.

— Sunt gata, fu de acord Obi-Wan.

Se întoarseră, făcând un cerc larg pentru a nu fi văzuţi. Qui-Gon arătă înainte spre un grup de dealuri formate din rocă solidă. Făcu semn că ar trebui să le ocolească. Îşi aminti că ei

trecuseră prin zona centrală, acolo unde fusese tăiat prin stâncă un pasaj neregulat. Avea o senzaţie că urmăritorul lor se afla chiar în acel pasaj îngust. Era un loc bun pentru ei ca să prindă în ambuscadă acea persoană.

Zburară în jurul formaţiunii, apoi se îndreptară spre pasaj, deplasându-se acum la viteză maximă. Qui-Gon văzu înaintea lor reverberaţii ale unui speeder de teren în mişcare rapidă. Îi făcu semn lui Obi-Wan, iar acesta îşi ridică în aer swoopul reparat. Qui-Gon împinse motoarele mai repede pe măsură ce Obi-Wan urca tot mai sus. În câteva secunde, erau călare peste celălalt vehicul.

Urmăritorul lor se uită înapoi surprins. O urmă aurie biciui în vânt, lovind-o pe obraz. Era una dintre gemene – la viteza asta, Qui-Gon nu-şi putu da seama care.

Geamăna îşi opri speederul şi sări din el. Qui-Gon îşi încetini propriul motor, iar Obi-Wan ateriză. În timp ce păşea spre ei, văzură că era Eritha. Asta îi surprinse. Alani fusese cea mai puternică dintre gemene. Eritha avea tendinţa să rămână în spate. De ce venise în această călătorie neplăcută?

— Mă bucur atât de mult să vă găsesc! strigă ea. Călătoresc de zile întregi. Nu ştiam cum să ajung la voi. Am aflat cine îl susţine pe Balog. Ştiu cine este inamicul vostru.

— Cine? întrebă Qui-Gon.

Eritha ezită o clipă. Buzele ei se lipiră într-o linie subţire, de parcă ar fi fost reticentă să lase cuvintele să iasă.

— Sora mea, spuse ea.

Capitolul 8

— Alani este în contact cu Balog, continuă Eritha. Cuvintele ieşeau acum în trombă din ea. Am auzit-o vorbindu-i printr-un comunicator. Nu mi-am putut da seama unde se află sau încotro se îndrepta. Tahl este vie, dar o ţine prinsă în dispozitivul acela oribil.

Tahl este vie. Obi-Wan văzu uşurarea cuprinzând faţa lui Qui-Gon înainte ca Maestrul său să-şi îndrepte din nou toată atenţia către Eritha.

— Vezi ce înseamnă asta? strigă Eritha, răsucindu-şi mâinile împreunate. Alani m-a minţit tot timpul! Ea m-a convins că Roan a fost în spatele morţii tatălui nostru. Şi sunt sigură că tot ea a conceput şi propria noastră răpire, continuă ea supărată. Nu e de mirare că a fost atât de puternică în timpul calvarului. După ce am fost eliberate, m-am temut că ne urmăreau ca să ne omoare. Ea îmi tot spunea să nu-mi fie frică, să nu-mi fac griji... Vocea Eritha era plină de dezgust. Am crezut că era atât de curajoasă. Şi Roan – ar fi putut aranja să-l omoare pe Roan? Nu-mi vine să cred una ca asta! A fost atât de bun cu noi. El a fost cel mai bun prieten al tatălui nostru!

— Care este scopul ei? întrebă Obi-Wan.

— Puterea. Vrea să conducă Noul Apsolon. Eritha scutură din cap. Cel puţin asta cred că plănuiesc. Balog o va sprijini împreună cu Absoluţii. Nu-mi vine să cred ceea ce spun. Nu pot cred că nu-mi cunosc deloc sora. Sunt atât de ruşinată.

— Dar nu ai făcut nimic rău, spuse Obi-Wan.

— Nu înţelegi? Ea face parte din mine. Ar fi trebuit să ştiu.

Privirea Erithei era sumbră.

— Eşti sigură că nu a dat niciun indiciu despre locul unde este Balog? întrebă Qui-Gon pe un ton urgent.

Eritha oftă jalnic.

— Îmi pare rău. Am auzit conversaţia, dar nu au menţionat deloc unde se află.

— Mulţumesc că ai venit şi ne-ai spus asta, zise Qui-Gon. Ai riscat mult. Acum trebuie să te întorci.

— Nu mă întorc. Fălcile Erithei se încleştară cu

încăpăţânare, îndepărtând moliciunea care o deosebea de sora ei mai dinamică şi mai energică.

— Îmi pare rău, spuse Qui-Gon cu hotărâre, dar trebuie. Obi-Wan şi cu mine vom merge înainte. Va fi periculos pentru tine.

— Nu-mi pasă. Sora mea mi-a făcut planeta de ruşine. Trebuie să restabilesc onoarea familiei. Ea este o Muncitoare şi i-a trădat pe Muncitori făcând o alianţă cu Absoluţii. Vedeţi ce înseamnă asta? Ea crede că, din cauza a ceea ce a fost tatăl ei, Muncitorii o vor accepta fără întrebări. Chiar în timp ce vorbim, complotează pentru a face Legislatura Unită să o numească Guvernator Suprem. Ştiu şi cum o face – o cunosc. Nu va întreba, nu va sugera. Va fi dulce şi modestă. Cumva, cei din vârful legislativului vor crede că ei singuri au venit cu ideea. La fel cum, odată, m-a făcut şi pe mine să cred că Roan a fost implicat în moartea lui Ewane. Desigur, Muncitorii o vor susţine – e o eroină, pentru că a supravieţuit morţii tatălui nostru. Odată numită, va readuce la putere Absoluţii şi, încet, va restabili guvernul la ceea ce a fost cândva. Muncitorii vor fi călcaţi în picioare. Nu. Eritha îşi încrucişă braţele. Nu mă întorc. Mă gândesc la tatăl meu mort. A sacrificat prea mult. Vin cu voi.

— Eritha, credem că Balog se îndreaptă probabil către susţinătorii săi. Nu eşti instruită pentru luptă, spuse Obi-Wan.

— O, ba sunt. Eritha îşi dădu deoparte mantia, dezvăluind blasterele şi dispozitivele explozive de la centură. Sunt o ţintaşă excelentă.

— Admir devotamentul tău, spuse Qui-Gon. În orice caz...

— Tahl a fost o bună prietenă pentru mine atunci când am avut nevoie de una, spuse Eritha, privindu-l fix pe Qui-Gon. Nu o pot abandona acum. Şi uiţi că şi eu am trecut prin asta. Am fost ţinută în dispozitivul acela. Ştiu ce anume îţi face. Trebuie să merg cu voi, Qui-Gon.

Qui-Gon tocmai era pe punctul de a vorbi, dar o explozie bruscă spulberă stâncile de lângă ei. Bucăţile de piatră zburară spre ei. Atât Obi-Wan cât şi Qui-Gon săriră în faţă pentru a o proteja pe Eritha. Qui-Gon o protejă cu trupul său în timp ce se adăposteau după speederul ei.

— Ţine capul plecat, ordonă sever Qui-Gon. Se pare că bătălia ne-a găsit deja.

Capitolul 9

Nu Balog era cel care ataca. După ce se îndepărtă praful, Qui-Gon şi Obi-Wan întrezăriră un grup de fiinţe care se camuflau printre pietre şi praf. Purtau costume de culoare gri şi pielea lor avea aceeaşi culoare cenuşie. Săreau de la un bolovan la altul, încercând să se apropie de Jedi. Obi-Wan văzu un fascicul subţire de lumină pulsând deasupra capetelor lor spre peretele canionului.

— Daţi-vă înapoi! strigă el către Qui-Gon şi Eritha.

Săriră înapoi cu doar câteva secunde înainte ca o alunecare de pietre şi şist să aterizeze acolo unde stătuseră.

— Folosesc un fascicul pentru forare ca să provoace alunecări de pietre, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon se uită în spatele lor.

— Cel mai probabil ne conduc într-o ambuscadă.

— Ce ar trebui să facem? întrebă Eritha.

Faţa îi era încordată, cu ochii largi de frică.

Un alt puls lovi faţa stâncii, iar cei trei săriră înapoi la timp pentru a evita o altă explozie de piatră. Fragmentele zburară spre ei şi îşi acoperiră capetele până se aşeză praful.

— Trebuie să ieşim din raza de acţiune a fasciculului, spuse Qui-Gon, privind peretele canionului. Dacă putem ajunge pe stâncă, nu ne mai pot urmări.

— Lansatoarele noastre de cablu nu ajung atât de sus, spuse Obi-Wan. Va trebui să relansăm încontinuu.

— Şi, între timp, ei vor folosi în continuare fasciculul acela, spuse Eritha.

— Cred că e singura noastră şansă, decise Qui-Gon. Rămâi aproape de noi, o avertiză el pe Eritha.

Ea se cutremură.

— Nu-ţi face griji.

— Qui-Gon! Se apropie droidul nostru sondă! strigă Obi-Wan.

— Avem nevoie de o acoperire mai bună! strigă Eritha, panicată.

Ea sări brusc înainte, în timp ce pulsul de forare a

fasciculului lovi o zonă de deasupra capetelor lor. Când pietrele începură să plouă, Qui-Gon sări spre Eritha pentru a o aduce înapoi în siguranţă. Obi-Wan îl urmă, activându-şi sabia pentru a devia rocile care zburau spre droidul sondă.

Qui-Gon o apucă pe Eritha şi aterizară în siguranţă în spatele unei grămezi de resturi. Obi-Wan nu fu la fel de norocos. Întârzie cu câteva clipe în încercarea sa de a salva droidul sondă. Un bolovan mare lovi din plin droidul, sfărâmându-l. Obi-Wan abia avu timp să înţeleagă asta înainte să realizeze că o ploaie de pietre se îndrepta spre el. Se răsuci în aer, dar o piatră mare îl lovi în picior.

Căzu şi piciorul cedă sub el.

— Stai aici! urlă Qui-Con către Eritha, împingându-i capul în jos.

Alergă înainte, îl luă pe Obi-Wan în braţe şi cu un salt puternic, ateriză dincolo de siguranţa noului morman de roci pe care în creasese atacul.

— Maestre... droidul... îmi pare rău...

Respiraţia lui Obi-Wan începu să gâfâie. Piciorul îi pulsa. Qui-Gon îi pipăi piciorul cu blândeţe.

— Nu este rupt. După ce îţi revii, s-ar putea să poţi sta pe el. Dacă nu, te voi duce eu.

Obi-Wan dădu din cap. Se oţeli pentru a accepta durerea, pentru a se deschide spre Forţă ca să poată începe să se vindece. Erau aproape la capătul canionului îngust. Obi-Wan ştia că nu va putea folosi lansatorul de cablu pentru a ajunge la fasciculele cu plasmă de deasupra. După privirea sumbră de pe chipul lui Qui-Gon, ştia că Maestrul său înţelesese deja acest lucru şi formula un alt plan. Dintr-o dată, două explozii se declanşară mai departe în pasajul îngust şi începu o alunecare de pietre, mai mare decât cele de dinainte. Qui-Gon şi Obi-Wan îşi acoperiră capetele.

Când reuşiră să vadă prin praful sufocant, capătul canionului era blocat de o grămadă uriaşă de stânci şi moloz.

— Suntem prinşi, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon îşi activă sabia de lumină.

— Tot mai trebuie să vină şi să ne captureze. Şi avem acoperirea alunecărilor de teren pe care le-au creat deja.

Auzi un zgomot de măcinare şi la celălalt capăt al canionului apăru o cârtiţă minieră. Vehiculul utilitar se îndrepta

încet spre ei.

— Cârtiţele miniere pot trece prin roci solide, spuse Obi-Wan. Acoperirea noastră este pe cale să se dezintegreze.

Chiar atunci Eritha se năpusti spre ei din spatele grămezii unde se adăpostea.

— Ce este asta? îl întrebă ea pe Qui-Gon.

— O cârtiţă minieră, zise Qui-Gon. Este un vehicul utilitar folosit de mineri.

— Deci atacatorii noştri sunt mineri? întrebă Eritha.

— Aş spune că da, zise Qui-Gon. Până acum au folosit echipament pentru minerit ca să ne atace. Poate că nu au arme convenţionale.

— Asta ar putea fi o veste bună, mormăi Eritha.

Dintr-o dată, se căţără pe grămada de stânci.

— Eritha! strigă Qui-Gon, întinzându-se spre ea.

Dar ea sări din vârful grămezii la pământ, apoi îşi aruncă pe spate gluga mantiei şi ridică mâinile.

— Rămâi aici, Padawan.

Qui-Gon sări peste grămada de stânci într-o mişcare fluidă. Stătea cu sabia activată, gata să o apere pe Eritha.

— Lasă-ţi arma, Qui-Gon, spuse Eritha prin dinţi. Şi ai încredere în mine.

Cârtiţa minieră mai avansă câţiva metri, apoi se opri. Încet, Qui-Gon îşi dezactivă sabia de lumină. Obi-Wan îl privi, ştiind că Maestrul său ar fi putut ataca dintr-o mişcare mai rapidă decât putea vedea ochiul.

O trapă se deschise încet în vârful utilajului. Apăru o rampă. Un bărbat şi o femeie coborâră pe rampă. Îi priviră pe Qui-Gon şi Eritha şi apoi se înclinară.

— Fiica lui Ewane, suntem la dispoziţia ta, spuse bărbatul.

Obi-Wan văzu acum că pielea lor era cenuşie de la praful de stâncă.

Eritha se înclină la rândul ei.

— Eu sunt Eritha.

Femeia înaltă vorbi.

— Am crezut că sunteţi o echipă de Absoluţi. Ne cerem scuze. Au făcut raiduri în aşezările noastre şi ne-au furat proviziile.

— Voi cine sunteţi? întrebă Qui-Gon.

— Suntem Muncitorii Pietrei. Suntem aliaţi ai Muncitorilor

tehnici de la oraş. Ne bucurăm să vedem că nu aţi fost vătămaţi.

— Dar am fost, spuse Qui-Gon. Padawanul meu este rănit. Şi droidul nostru sondă a fost distrus. Urmărea un Absolut.

— Atunci ne pare cu adevărat rău, spuse bărbatul tulburat. Dacă veniţi cu noi la amplasamentul nostru, avem un serviciu de îngrijire medicală excelent. Vă vom ajuta în orice fel putem.

Capitolul 10

Aerul era atât de rece şi clar pe Ragoon-6 încât îţi dădea senzaţia că poţi vedea viitorul sau înapoi în trecut. Tahl îi propusese lui Qui-Gon exerciţiul de antrenament la una dintre rarele lor întâlniri la Templu. *Dacă nu îşi făceau acum timp, atunci când?* spusese ea, împingând cu bărbia spre el, aşa cum făcea atunci când voia să i se îndeplinească dorinţa. În curând vor fi trimişi amândoi în misiuni, din nou.

Ştia că ea propusese călătoria din cauza a ceea ce se întâmplase cu Xanatos. Padawanul său trecuse spre partea întunecată, şi săptămâni de meditaţie şi de discuţii cu Yoda nu îl împăcaseră pe Qui-Gon cu asta. Simţise că Yoda era îngrijorat pentru progresele lui. Cu toate astea, era blocat, gândindu-se mereu la tot ceea ce făcuse şi tot ce ar fi trebuit să facă.

Spre uşurarea lui, Tahl nu-l adusese deloc pe Xanatos în discuţie pe Ragoon-6. În schimb, se concentrară asupra exerciţiului. Peisajul era uluitor, dar era un teren dificil. Şi-au împins corpurile la limită în timp ce escaladau munţii şi făceau drumeţii pe trasee stâncoase.

Se opriseră să se odihnească pe o stâncă plată, cu vedere spre o vale adâncă.

— Vezi irida aceea zburătoare? întrebă Tahl arătând. Uită-te la galbenul de pe partea inferioară a aripilor sale.

Qui-Gon se uită unde arăta ea. Tahl putea vedea întotdeauna mai departe decât el. Aşteptă până când ochii lui puteau urmări pasărea, un fulger de culoare strălucitoare pe cerul albastru.

— E frumoasă.

— Da. Dar sunt nişte păsări oribile. Îşi atacă propria specie. Este ciudat, totuşi. Îşi îngrijesc puii cu mare grijă. Îi învaţă să zboare, să vâneze, să construiască cuiburi. Cu toate astea, când tinerii lor ajung la maturitate sunt la fel de susceptibili să-şi mănânce părinţii sau unul pe altul.

Qui-Gon se uită spre vale.

— Se presupune că parabolele ar trebui să mă facă să mă simt mai bine? Ştiu că vorbeşti despre Xanatos. Eu l-am crescut

şi el m-a trădat. Nu a fost vina mea. A fost natura lui. Asta vrei să spui?

— Vorbesc despre iride, spuse Tahl cu calm. Dar acum că ai adus problema în discuţie...

— Scuză-mă, nu am...

— Aş vrea să mă fac înţeleasă. Nu poţi controla tot ceea ce atingi, Qui-Gon. Şi nici nu poţi da sens tuturor lucrurilor, indiferent cât de mult analizezi sau meditezi. Nici măcar tu.

— Nu este vorba despre ego-ul meu, spuse el.

Ea îi aruncă o privire atentă, numai smarald şi auriu.

— Nu este?

* * *

O altă pauză. Qui-Gon voia să-şi urle furia spre cer. În schimb, îşi ajută Padawanul să ajungă la speederul Erithei şi îl coborî cu blândeţe pe scaun. Faţa lui Obi-Wan era încordată de durere. Ultimul lucru pe care voia să-l facă acum era să îşi întârzie căutarea, dar Padawanul său avea nevoie de îngrijire.

Eritha conduse speederul, iar Muncitorii Pietrei luară swoopul lui Obi-Wan.

Qui-Gon îi urmă în timp ce zburau prin canioane spre aşezarea Muncitorilor Pietrei. Era bucuros că distanţa de parcurs nu era mare. Aşezarea se afla într-o vale mică, înconjurată de cariere. Aleile din ardezie erau aşezate pe rânduri şi conduceau spre reşedinţe, magazine, o şcoală şi o mică unitate medicală.

Obi-Wan fu întâmpinat de o tânără care se grăbi imediat să-i vadă rana.

— Sunt medic instruit, spuse ea. Numele meu este Yanci. Am văzut multe răni ca asta în cariere. Nu este prea rău. Prietenul tău se va reface repede.

Qui-Gon dădu din cap, mulţumindu-i. Împreună, el şi Yanci îl ajutară pe Obi-Wan să intre în centrul medical.

— Pot să-l preiau eu de aici, spuse Yanci, punându-i o atelă şi începând procedura pentru o baie de bacta. Unitatea cu răcoritoare este peste drum. De ce nu te odihneşti şi voi veni eu să îţi dau un raport despre progresele înregistrate?

Obi-Wan îi aruncă lui Qui-Gon un rânjet care era şi o grimasă.

— Îmi e bine aici.

Qui-Gon îl bătu pe umăr cu simpatie, apoi părăsi unitatea medicală. Ar fi putut fi de ajutor dacă ar vorbi cu Muncitorii Pietrei despre Absoluţi. Era surprins să afle că Absoluţii făcuseră raiduri. Însemna că numărul lor era mai mare decât ar fi crezut. Asta, cel mai probabil, nu era o veste bună pentru misiunea sa. Simţea cum i se ridică frustrarea şi ameninţă să-l sufoce. Trase adânc aer în piept pentru a se linişti. Frustrarea se domoli, dar ştia că încă fierbe, gata să apară din nou. Voia să continue urmărirea, dar nu putea să-l părăsească pe Obi-Wan fără să ştie cât de rănit era.

Qui-Gon se îndreptă spre unitatea cu băuturi răcoritoare. Acolo îi găsi pe cei doi Muncitori care fuseseră în interiorul cârtiţei miniere. Îi aduseseră ceai şi mâncare Erithei. Qui-Gon le declină oferta, în timp ce lua loc în faţa lor. Femela înaltă arătă spre tovarăşul ei.

— Eu sunt Bini şi el este Kevta, spuse ea. Din nou, trebuie să-ţi spunem cât de rău ne pare că v-am confundat cu Absoluţii. Nu avem călători prin zona asta, aşa că am tras concluzii prea repede. Ce mai face tânărul tău prieten?

— A fost o greşeală de înţeles, spuse Qui-Gon. Obi-Wan va fi bine, potrivit medicului dumneavoastră. În curând îmi va da un raport.

— Yanci este foarte pricepută. Este bine că l-ai adus aici.

— Spuneţi-mi, zise Qui-Gon. Aţi spus că Absoluţii au făcut raiduri în tabăra voastră. Câţi erau?

Kevta îşi amestecă miere în ceai.

— Am fost atacaţi de o echipă de treizeci, poate, dar atunci când sunt victime, sunt alţii care le iau locul. Nu avem de unde să ştim. Noi suntem patruzeci aici, dar asta îi include pe bătrâni şi pe copii. Absoluţii sunt, de asemenea, puternic înarmaţi. În primul lor raid, ne-au capturat armele mici – blasterele şi rachetele luminoase.

— Nu ştiţi unde le este sediul? insistă el.

Bini îşi cuprinse ceaşca de ceai în mâini. Qui-Gon remarcă faptul că mâinile ei erau mari şi păreau extraordinar de puternice. Un deget era negru şi albastru, iar pe încheieturi erau cicatrici vechi. Mâinile ei îi spuneau cât de grele erau condiţiile de muncă la cariere, mai bine decât ar fi putut-o spune cuvintele.

— Nu ştim, spuse ea încet. I-am căutat. Dacă au o bază,

este bine ascunsă.

Qui-Gon îşi simţi iritarea crescând. Avea atât de puţine informaţii. Nu putea trece peste sentimentul că pierdea timp.

— Este posibil ca ei să-şi desfăşoare raidurile din oraş?

Kevta clătină din cap.

— Nu. Ştim că baza se află undeva în cariere. Raidurile lor sunt prea apropiate în timp. În special în ultima vreme. Am fost atacaţi de cinci ori în ultima lună.

— Mai aveţi arme? întrebă Qui-Gon.

— Avem ceva explozivi, nu prea mult, spuse Kevta. Avem doar utilajele noastre şi explozibilii pe care îi folosim în cariere. Sunt scumpe şi nu ne place să le folosim. Dar suntem disperaţi. De aceea v-am atacat astăzi. Ne-a ajuns. Ştim că vor să ne ia explozibilii mai puternici. Dacă pierdem asta, suntem condamnaţi. Întreprinderea asta minieră este o cooperativă. Participăm cu toţii la muncă şi la profituri. Dacă ne pierdem utilajele şi explozivii, nu vom mai putea cumpăra altele.

— Aveţi nevoie de ajutor, spuse Eritha. Aţi informat Legislatura Unită? Ar putea trimite o forţă de securitate pentru a vă proteja.

— I-am informat cu săptămâni în urmă şi nu am primit niciun răspuns, spuse Bini. Necazurile din capitală le-au umbrit pe ale noastre.

Qui-Gon se gândi la cele spuse de Bini şi Kevta. Îşi amintit de Mota, vânzătorul de pe piaţa neagră, cu mesele goale de armele pe care le avusese odinioară la vânzare. Absoluţii adunau arme pe scară largă. Erau gata să se pună în mişcare. Toate acestea au coincis cu răpirea lui Tahl. Dar era vreo conexiune între ele? Neliniştit, Qui-Gon bătu cu degetele în masă, apoi se opri. Eritha îl privi peste marginea cănii ei. Uşa se deschise şi Yanci intră cu paşi mari. Îl văzu imediat pe Qui-Gon şi veni spre el.

— Obi-Wan este un pacient bun, spuse ea, dar încăpăţânat. Vrea să plece. Dar contez pe tine să discuţi cu el. Rana i se va vindeca, dar are nevoie de timp pentru ca bacta să regenereze ceea ce a pierdut.

— Cât timp? întrebă Qui-Gon.

— O zi. Poate mai mult. Riscă daune permanente dacă va folosi piciorul.

Qui-Gon aprobă din cap. Acceptarea diagnosticului nu era

uşoară. Fiecare parte din el ţipa să plece, să o salveze pe Tahl. Ar trebui să aştepte cel puţin până dimineaţa înainte să ia o decizie. Dar el voia să plece în seara asta. Chiar acum.

Yanci păru să-l înţeleagă.

— Lunile scad în putere. Ar fi greu să urmăreşti pe cineva în seara asta. Carierele sunt perfide.

— Aveţi vreun droid sondă pe care să ni-l puteţi împrumuta?

Bini clătină din cap.

— Droizii sondă sunt ilegali. Absoluţii încă îi folosesc, desigur. Dar noi nu.

Qui-Gon văzu că nu are de ales. Se ridică fără tragere de inimă.

— Pot dormi în unitatea medicală în seara asta? Nu vreau ca Obi-Wan să fie singur.

— Voi face aranjamentele, promise Yanci.

— Şi Eritha poate dormi în unitatea mea, spuse Bini.

— Este doar o zi în plus, spuse Yanci.

Dar încă o zi ar fi putut însemna totul. Nu putea risca sănătatea lui Obi-Wan. Qui-Gon hotărî să decidă abia dimineaţa. Dacă Obi-Wan nu era mai bine, se gândea să meargă singur şi să o lase pe Eritha aici, cu el. Nu era o alegere pe care să vrea să o facă. Şi când începea din nou urmărirea, nu va mai avea droidul sondă. Va trebui să-l urmărească pe Balog singur. Ar dura mai mult. S-ar putea să nu reuşească.

Tahl se simţea mai departe de el ca niciodată.

Fii puternică, Tahl. Mi-ai promis viaţa ta. Ţi-am dat inima mea. Ştii că te voi găsi.

Capitolul 11

Acum, când Qui-Gon tocmai devenise Cavaler Jedi, Yoda sugerase că era timpul să ia un Padawan. Qui-Gon decise să mai meargă într-o ultimă misiune în timp ce se gândea la asta. Nu făcea niciodată ceva pripit. Avea în minte un Padawan şi era mai uşor să se gândească la el departe de Templu.

Făcuse o escală în Zekulae în timp ce aştepta transportorul. Aceasta era o lume stearpă, remarcată pentru solul său mineral, care era întunecat şi bogat, şi împânzit cu cristale albastre. Solul era atât de fin, încât în câteva zile era peste tot – în părul lui, în gură, în ghete. Qui-Gon constată că gândurile sale atente despre viitor se reduseseră la a tânji după următorul său duş.

Se oprise într-o cafenea pentru o băutură rece. O sorbea, privindu-i pe localnici. Zekulae nu era prea periculoasă, dar trebuia să fie atent. Guvernul avea o atitudine relaxată faţă de reguli şi legi. Litigiile erau de cele mai multe ori soluţionate cu pumnii sau blasterele. Deodată, izbucni o ceartă în spatele lui. Era între două fiinţe care jucau sabacc. Una era originară de pe Zekulae, cealaltă era mascată de o coloană.

Zeku se ridicase, împrăştiind cărţile.

— Ciudat că tu eşti atât de supărat, când eu sunt cea care a fost înşelată, spuse o voce uscată.

Qui-Gon ştia vocea, deşi se schimbase. Nu o mai auzise de ani de zile. Era mai profundă, mai aspră decât îşi amintea. Tahl se ridică de la masă. El aşteptă, privind-o, la fel ca toată lumea din cafenea. Ea impunea atenţie. Nu îi cunoştea misiunea de aici. S-ar fi putut să nu fie sigur pentru ea dacă ar fi fost văzută vorbind cu un Jedi.

Purta haina şi cizmele de călător şi sabia de lumină îi era ascunsă.

Zeku îşi îndreptă mâna spre centură, dar nu avu nicio şansă să-şi scoată arma. Într-o clipită, Tahl întinse mâna şi îl dezarmă, apăsându-l în acelaşi timp pe un umăr, cu putere, astfel încât să-l forţeze să se aşeze din nou pe scaun. Păstrând presiunea, ea luă câteva credite de pe masă.

— Să spunem că a fost egal, spuse ea. Şi îţi voi cumpăra o băutură. N-ai prefera să trăieşti pentru a vedea apusul?

El aprobă din cap, cu faţa contorsionată de durere. Ea îl chemă pe barman.

— Ceva special pentru prietenul meu de aici.

Ascunse creditele în interiorul tunicii, îl eliberă pe Zeku şi merse mai departe. Nimeni din cafenea nu se mişcă. Nimeni nu vorbi. Toţi o priveau pe femeia care combina eleganţa şi pericolul, mergând dezinvolt printre ei.

Qui-Gon o privea şi el, admirându-i duritatea şi graţia. Era uimit de cât de drăguţă era. Ochii extraordinari şi forţa trăsăturilor ei deveniseră mai teatrale şi arătau maturitate. Apoi ea îl văzu şi faţa ei îşi pierdu tonul sever. Se apropie de masa lui şi se aşeză în timp ce conversaţiile reîncepeau în jurul lor. Incidentul se încheiase.

— Măi, măi, chiar tu eşti, spuse ea. A trecut atât de mult timp.

— Prea mult.

— Am doar un minut, spuse ea. Sunt într-o misiune.

Doar un minut, când nu se mai văzuseră de ani de zile!

— Deci, spune-mi totul cât poţi de repede, spuse ea râzând. Arăţi bine. Am auzit că acum eşti Cavaler.

— La fel ca şi tine, spuse Qui-Gon. Mă gândesc să-mi iau un Padawan. Yoda mă tot îndeamnă să mă gândesc la asta.

— Ai vreun candidat?

— Xanatos.

Ea încuviinţă încet.

— Este înzestrat. Eu m-aş gândi cu atenţie, în orice caz. Nu sunt sigur că este cel potrivit pentru tine.

— Nu te-am mai văzut de ani de zile şi îmi dai sfaturi? o tachină el.

— Cine altcineva din galaxie te înţelege la fel de bine? răspunse ea zâmbind.

— Nimeni, recunoscu el. Te-ai înşelat în legătură cu asta. Aminteşte-ţi ce ai spus când ne-am luat la revedere?

Zâmbetul ei deveni mai moale.

— Mă bucur, spuse ea, că am greşit în legătură cu asta. Mă bucur să fiu în continuare cea care te cunoaşte cel mai bine. Şi noi nu ne-am spus niciodată la revedere. Îţi aduci minte?

Au stat o clipă în tăcere, amintindu-şi de Templu, de zile în

care aşteptaseră cu nerăbdare să devină Cavaleri Jedi. Nu ştiau atunci cât de greu se va dovedi. Nici nu ştiuseră cât de profundă ar fi satisfacţia, în acelaşi timp.

Da, o viaţă de serviciu i se potrivea. Putea vedea că i se potrivea şi lui Tahl. Şi era ceva, să aibă tipul acesta de legătură acum, la fel de puternică după atâţia ani.

— Trebuie să plec, spuse ea încet. Ne vedem în curând. Misiunile pot fi scurte, ştii bine.

El zâmbi, amintindu-şi de tânăra şi dornica Tahl care spusese asta cu atâta încredere, acum mulţi ani.

Ea se ridică. Nu îşi luă rămas bun. Ştia că nu o va face, la fel cum nu spunea niciodată *salut*. Cu un ultim zâmbet, ea merse spre ieşirea din cafenea şi nu se uită înapoi.

* * *

Amurgul căzu repede. Qui-Gon îl vizită pe Obi-Wan şi îl găsi într-o meditaţie profundă. Ieşi în linişte, bucuros de ceea ce vedea. Obi-Wan îşi concentra mintea pe vindecare. Poate că Padawanul său avea să fie gata să călătorească până a doua zi dimineaţa. Nu avea nicio îndoială cu privire la abilităţile de diagnosticare ale lui Yanci, dar ea nu mai tratase niciodată un Jedi.

Qui-Gon se plimbă prin aşezarea Muncitorilor Pietrei, respirând profund aerul răcoros al nopţii. Era impresionat de designul şi organizarea zonei. Putea vedea că, deşi munca de carieră era grea, Muncitorii îşi creaseră o viaţă bună. Aveau grijă unul de celălalt şi de cei mici. În alte circumstanţe, s-ar fi bucurat de scurta lor oprire. Acum, nu voia decât să plece. Îi găsi pe Yanci, Bini şi Kevta stând în faţa unei locuinţe mici şi ei îi făcură cu mâna.

— Ne bucuram de stele, spuse Kevta. Este o viaţă grea aici, dar am încercat să lucrez în oraş. Nu mi-a plăcut.

— Mă bucur că am dat de voi, spuse Qui-Gon, venind alături de ei. Te-ar deranja dacă ţi-aş pune mai multe întrebări despre raiduri? S-ar putea să ne ajute să îi găsim pe Absoluţi.

— Vă vom spune tot ce putem, zise Kevta.

— Cred că mă voi asigura că Eritha are tot ce-i trebuie, spuse Yanci ridicându-se. Bini şi Kevta sunt strategii.

Qui-Gon remarcă felul în care îi zăbovi mâna pe umărul lui

Kevta. El îi zâmbi blând când ea plecă.

Qui-Gon îi chestionă în amănunt pe Bini şi Kevta. Ascultând detaliile, reuşi să găsească un model în stilul atacurilor şi durata mică de timp în care îi urmăreau Muncitorii Pietrei. Îi părăsi pe cei doi şi se îndreptă, încet, înapoi către unitatea medicală. Fără să ştie, Bini şi Kevta îi dăduseră veşti bune.

Jedii nu trebuiau să se întoarcă la ultimele lor coordonate. Vor putea găsi urma lui Balog dintr-un punct situat la câţiva kilometri de aşezarea Muncitorilor. Dacă Balog se îndrepta spre tabăra Absoluţilor, ar trebui să găsească ceva dovezi ale traseului său. Erau doar câteva trasee posibile prin canioane. Desigur, totul era ca Balog să se îndrepte spre ascunzătoarea secretă a Absoluţilor.

Era o şansă de care trebuiau să ţină seama.

Qui-Gon verifică starea lui Obi-Wan, care acum dormea adânc.

Bun. Qui-Gon trebuia să facă la fel. Trecuseră zile de la ultimul lui somn. Îşi linişti mintea, lăsând să vină somnul. Ştia că trebuia să fie în formă maximă, iar corpul îi spunea că are nevoie odihnă.

A dormit, dar visele i-au fost evocative şi deranjante. Din nou era în cafeneaua de pe Zekulae. Inima îi tresări la sunetul vocii lui Tahl. Se repezi să o întâmpine. Dar privirea ei era lipsită de viaţă, ochii fiindu-i de o culoare neagră, mată. Îşi dădu seama că nu se putea mişca sau vorbi. Se trezi cu o tresărire, cu inima bătându-i puternic. Era încă întuneric, dar zorii erau aproape. Îşi trecu imediat picioarele peste marginea patului şi se duse să verifice starea lui Obi-Wan.

Tânărul păru să-i simtă privirea. Ochii i se deschiseră încet şi apoi se trezi imediat. Îşi testă muşchii picioarelor, întinzându-se sub pătura termică.

— E mai bine, spuse el.

Îşi răsuci picioarele peste marginea patului.

— Ia-o uşor, spuse Qui-Gon. Yanci crede că mai ai nevoie de o zi.

Obi-Wan alunecă din pat, ţinându-şi o mână de perete pentru a se echilibra. Se plimbă prin cameră.

— Mult mai bine, spuse el. Sunt gata să călătoresc.

Qui-Gon îşi studie Padawanul pentru a se asigura că

spunea adevărul. Ştia că dorinţa lui Obi-Wan de a merge mai departe era mai mare decât grija lui pentru sine. Dar culoarea lui era bună şi nu exista semn de durere pe faţă.

Mersul îi era cam rigid, dar era constant.

— Vom vedea ce spune Yanci, zise el.

Când sosi Yanci, aducându-le micul dejun lui Obi-Wan şi Qui-Gon, fu surprinsă de recuperarea rapidă a lui Obi-Wan.

— Cred că sunt mai bună decât ştiam, zise ea veselă. Nu văd niciun motiv pentru care să nu poţi călători, Obi-Wan. Încearcă doar să-ţi odihneşti piciorul atunci când poţi şi aplică din nou bacta în seara asta.

Qui-Gon îl lăsă pe Obi-Wan să-şi termine micul dejun, în timp ce Yanci adăuga câteva articole în trusa sa medicală. Sorii erau doar o sugestie portocalie de-a lungul orizontului în timp ce Qui-Gon se grăbea spre speedere. Trebuiau să realimenteze înainte să plece. Fiecare moment conta. Şi trebuia să o trezească şi pe Eritha. O parte din el voia să o lase să doarmă ca să o poată lăsa în urmă. Ştia că va insista să vină cu ei şi era îngrijorat pentru siguranţa ei. Tahl era prima lui preocupare. Protejarea Erithei ar fi o distragere a atenţiei de care nu avea nevoie.

Dar dacă nu o trezea, fără îndoială, ea va încerca să îi găsească, şi astfel ar putea avea probleme. Spre surprinderea sa, o găsi pe Eritha în ţarcul în care erau păstrate transportoarele.

— Te-ai trezit devreme, spuse el.

Ea tresări.

— M-ai speriat.

— Obi-Wan este mai bine.

Ea aprobă din cap.

— Am bănuit că va fi. Am venit să încep realimentarea. Nu am vrut să pleci fără mine.

— M-am gândit la asta, zise Qui-Gon. Apoi m-am gândit la cât de încăpăţânată eşti.

— Este o trăsătură de familie. Eritha ezită. Tahl este importantă pentru mine, Qui-Gon. Aş face orice pentru ea. Promit că nu te voi încetini.

— Te voi face să te ţii de cuvânt, spuse el.

Au finalizat realimentarea în tăcere şi Obi-Wan li se alătură. Stelele se estompaseră, dar cerul încă era gri atunci

când îşi luară rămas bun de la Bini, Kevta şi Yanci. Qui-Gon le mulţumi pentru amabilitatea lor, dar mintea lui era deja la ziua care urma. Urmărirea nu avea să fie uşoară.

— Vă dorim noroc în căutarea voastră, spuse Bini.

— Nu-ţi forţa piciorul acela, îi spuse Yanci lui Obi-Wan.

Obi-Wan îi mulţumi şi îşi trecu piciorul, un pic stângaci, peste şaua swoopului. Eritha îşi porni motoarele şi Qui-Gon preluă conducerea. Cu o ultimă fluturare a mâinilor, părăsiră aşezarea. Qui-Gon merse la coordonatele unde Muncitorii Pietrei pierduseră echipa de atac a Absoluţilor, ultima dată când îi urmăriseră.

— Trebuie să găsim un indiciu că şi Balog a trecut pe aici, îi spuse el lui Obi-Wan. Muncitorii Pietrei cred că Absoluţii au urmat traseul vestic prin canioane. Balog ar trebui să schimbe direcţia cam pe aici.

— Nu înţeleg, zise Eritha. Pământul e doar piatră pură. Cum poţi vedea ceva?

Dar solul nu era doar piatră pură, nu pentru un Jedi. Obi-Wan coborî de pe swoop şi începu să caute în cercuri din ce în ce mai largi, împreună cu Qui-Gon. Qui-Gon putea vedea că Padawanul avea o problemă cu piciorul, dar se concentra pe ceea ce avea de făcut.

Obi-Wan găsi primul indiciu. La început, părea să fie o simplă decolorare a pietrei. Dar o studiere ulterioară le spuse că era urma motorului de mare viteză al lui Balog. Acum îl recunoşteau. Qui-Gon se ghemui deasupra urmelor de pe stâncă.

— Bună treabă, Padawan. Balog se îndreaptă spre vest. Uită-te la urma de evacuare. Pe acolo, arătă Qui-Gon spre stâncile din depărtare.

Dincolo de stânci, o vor găsi. Putea simţi asta. Prezenţa ei pulsă brusc înăuntrul lui ca o bătaie de inimă.

Eritha îi privea, uimită şi impresionată.

— Amintiţi-mi să nu mă ascund niciodată de voi doi, spuse ea.

Au pornit din nou. Fără ajutorul droidului sondă, era un zbor lent. Erau nevoiţi să descalece din când în când pentru a verifica urma. Până la prânz, găsiseră locul în care îşi petrecuse Balog noaptea.

— A plecat azi dimineaţă, spuse Qui-Gon încet, studiind

stânca plată unde Balog îşi aşezase unitatea de condensare pentru căldură. Putea vedea o urmă de arsură şi câteva urme de cizmă în praful din jur. Suntem aproape.

Privirea îi era încrâncenată atunci când ridică ochii. Se uită dincolo de Obi-Wan, spre peisajul accidentat.

— Foarte aproape.

Obi-Wan şi Qui-Gon auziră zgomotul transportorului la acelaşi timp. Amândoi se întoarseră spre sursa sunetului.

— Ce este? întrebă Eritha.

Pata din depărtare crescu rapid şi se transformă în Yanci, părul ei roşu fluturând în vânt în timp ce pilota un swoop la viteza maximă.

— Ceva nu este în regulă, spuse Obi-Wan.

Yanci opri atât de repede încât aproape că fu gata să cadă. Pluti lângă ei.

— Avem nevoie de voi, gâfâi ea, fără suflare. Un raid... un raid masiv.. cum nu am mai văzut niciodată... Se apleacă, încercând să-şi recapete răsuflarea. De data asta încearcă să distrugă întreaga tabără, spuse ea după o clipă. Ucid cât de mulţi dintre noi pot. Folosesc explozivi mici şi blastere. Am adunat pe cine puteam şi ripostăm dintr-o anexă. Avem câteva arme. Nu multe.

Eritha îşi duse mâinile la obraji.

— Este teribil. Trebuie să facem ceva.

— Bineînţeles că vom veni, spuse Obi-Wan.

— Padawan, spuse Qui-Gon. Pot să vorbesc cu tine. Se întoarse către Yanci. Doar un moment, nu mai mult.

Obi-Wan coborî de pe swoop şi merse să i se alăture lui Qui-Gon la o distanţă de unde nu puteau fi auziţi.

— Tu trebuie să te întorci cu Yanci, îi spuse Qui-Gon. Eu voi continua. Suntem prea aproape de Tahl ca să mă mai întorc.

Obi-Wan îl privi uimit. Qui-Gon înţelese ce simţea. Muncitorii Pietrei aveau nevoie disperată de ajutor. Jedilor li se ceruse să îi ajute. Nu-i venea să creadă că Qui-Gon nu venea cu ei.

Dar cum s-ar fi putut întoarce când simţise prezenţa lui Tahl, când ştia că e la doar câteva ore distanţă?

— Este greu să renunţăm la căutarea lui Tahl, spuse Obi-Wan. Dar Muncitorii Pietrei au nevoie de noi, Qui-Gon.

— Au nevoie de ajutor Jedi, este adevărat, spuse Qui-Gon,

punând mâna pe umărul lui Obi-Wan. Tu poţi furniza acel ajutor. Dar misiunea noastră principală este să o salvăm pe Tahl.

— Prima noastră misiune este întotdeauna să salvăm vieţi şi să promovăm dreptatea, spuse Obi-Wan, neîncrezător. Muncitorii Pietrei au nevoie de amândoi, Qui-Gon.

— Eu merg înainte, spuse Qui-Gon. Privirea lui era la fel de încremenită ca stâncile care îi înconjurau. Acum nu mai pot să mă întorc.

Tahl era aproape. O putea simţi. Şi mai putea simţi cum o pierde încetul cu încetul.

— Şi Eritha? întrebă Obi-Wan, coborând glasul. Dacă se întoarce cu mine, o vom pune în pericol. Şi dacă va continua cu tine, nu va avea protecţia deplină de care are nevoie.

Obi-Wan avea dreptate. Qui-Gon se luptă cu dilema pentru un moment.

— Va merge cu tine, spuse el. Dar înainte să ajungeţi la tabăra Muncitorilor Pietrei, trebuie să o laşi într-un loc sigur. Trebuie să o faci, Obi-Wan. Nu are ce căuta în bătălia aceea. Voi veni şi eu atunci când voi putea.

— Maestre, spuse Obi-Wan, cu ochii fixaţi asupra lui Qui-Gon, este greşit. Ştii asta. Tahl ar spune acelaşi lucru. Cum le poţi întoarce spatele acestor oameni?

— Misiunea noastră este prea importantă, spuse Qui-Gon. Şi Tahl...

Vocea i se stinse, iar mâna îi căzu de pe umărul lui Obi-Wan.

Rămaseră o clipă fără să vorbească. Qui-Gon simţi prăpastia dintre ei. Obi-Wan era plin de îndoială şi confuzie. Dar nu îi putea explica, nu aici, nu acum. Ar fi trebuit să se întoarcă la viziunea pe care o avusese pe Coruscant, la felul cum fiecare eveniment care se întâmplase de când sosiseră pe Noul Apsolon îi confirmase spaima. Şi mai trebuia să-i spună lui Obi-Wan ceea ce simţea pentru Tahl. Asta era o conversaţie pentru alte vremuri. Padawanul său părea atât de confuz, încât cedă.

— Obi-Wan, nu o pot abandona, spuse el, cu voce scăzută.

Privirea lui îl implora pe Obi-Wan să înţeleagă. Dar nu avu parte de o astfel de înţelegere. Obi-Wan clătină din cap.

— Greşeşti.

Cuvintele acelea simple îl uimiră. Trecuseră ani de când Obi-Wan nu îl mai contrazisese atât de îndrăzneţ. Qui-Gon se

înroşi de o emoţie pe care nu era sigur cum să o înţeleagă.

Se întoarse fără să mai vorbească şi se îndreptă spre speederul său.

Capitolul 12

Cu o graţie surprinzătoare pentru un bărbat atât de mare, Qui-Gon sări rapid în scaunul pilotului, inversă motoarele pentru a întoarce vehiculul şi se îndepărtă.

Eritha alergă spre Obi-Wan.

— Qui-Gon nu vine cu noi?

— Va continua misiunea noastră, zise Obi-Wan. Noi ne întoarcem cu Yanci. Iar tu vei rămâne ascunsă în afara taberei Muncitorilor Pietrei. Nu te vei implica în luptă.

Rosti cuvintele în mod automat, cu ochii asupra lui Qui-Gon pe măsură ce se micşora în depărtare. Se întrebă dacă Qui-Gon avea formulat vreun plan de atac pentru momentul în care îl ajungea din urmă pe Balog. Presupuse că da. Cu toate astea, Qui-Gon părea atât de ocupat, atât de prins în găsirea lui Balog, încât nu părea că avusese timp să formuleze vreo strategie. Obi-Wan dorise să-l întrebe, dar nu voia să-şi insulte Maestrul. De obicei, Qui-Gon îşi găsea timp pentru a-l informa pe Obi-Wan la ce se gândea. Dar acum nu mai avusese timp. Obi-Wan era la fel confuz ca atunci când începuseră. Acum, Qui-Gon încălca principiile Jedi ignorând o cerere de ajutor.

Îi vorbise răspicat Maestrului său, dar nu-şi regreta cuvintele. El avea dreptate. Era datoria lui Qui-Gon ca Jedi să întoarcă spatele la ceea ce voia el, pentru a-i ajuta pe cei care aveau nevoie de el. Obi-Wan simţise şi el asta odată, cu mult timp în urmă, pe planeta Melida/Daan. Atunci îl rugase pe Qui-Gon să rămână şi să-i ajute pe Tineri. Erau masacraţi de propriii lor conducători şi părinţi. În acea zi, Qui-Gon refuzase să ajute, la fel ca acum. Şi tot Tahl fusese motivul şi atunci.

Ceva de pe chipul lui Obi-Wan împiedică întrebarea care se ridica pe buzele Erithei. În schimb, şi le lipi strâns şi aprobă din cap.

— Voi face tot ce spui tu.

Uşurat că a câştigat acea bătălie, cel puţin, Obi-Wan îi făcu semn lui Yanci.

— Qui-Gon trebuie să continue, dar eu vin cu tine, îi spuse el. Trebuie să găsim un loc aproape de tabără pentru a o

ascunde pe Eritha.

— Cunosc un loc, spuse Yanci, aprobând din cap.

Îşi aruncă un picior peste swoop şi aşteptă ca Obi-Wan şi Eritha să-şi încalece vehiculele. Apoi, luând conducerea, ţâşni înainte.

Obi-Wan îşi simţi muşchii încordaţi şi piciorul îi tresări spasmodic în semn de protest. Trebuia să lupte pentru a găsi calmul Jedi necesar înainte de luptă. De obicei, el şi Qui-Gon nu se certau. De la ruptura lor, când părăsise Ordinul Jedi, învăţaseră să accepte dispoziţiile şi înclinaţiile celuilalt. Chiar şi atunci când nu erau de acord, tot găsiseră armonia. Unul dintre ei făcea un pas înapoi şi îl lăsa pe celălalt să ia deciziile. De obicei, Obi-Wan îl lăsa pe Qui-Gon să conducă, aşa cum trebuia să facă un Padawan. Dar pe măsură ce îmbătrânea, Maestrul său îl lăsa deseori pe Obi-Wan să decidă, aşa cum îi permisese lui Obi-Wan să aleagă calea atunci când erau pe Ragoon-6 în timpul exerciţiului lor. Nu se separaseră niciodată cu furie după un dezacord. Obi-Wan era surprins de cât de dezamăgit şi de furios se simţea pentru decizia lui Qui-Gon. Vântul îi răcorea obrajii fierbinţi, dar nu şi neliniştea.

Acest dezacord le va zdruncina asocierea? Nu ştia. Simţise distanţarea dintre ei de când sosiseră pe Noul Apsolon. Poate că dezacordul acesta o va aprofunda. Dar nu se putea îngrijora pentru asta. Spusese adevărul.

Dar distanţarea pe care o simţea la Maestrul său îl întrista.

Obi-Wan îşi întoarse mintea de la dezacordul lor şi folosi timpul pentru a se concentra. Avea nevoie de o conexiune sigură cu Forţa. Rana îl încetinea oarecum, iar Qui-Gon nu mai era acolo pentru a-l acoperi. Va trebui să se bazeze mai mult pe strategie decât pe viteză.

Tocmai se apropiau de aşezarea Muncitorilor Pietrei când Yanci le făcu semn. Ea întoarse swoopul şi îi conduse spre o despicătură din perete. Speederul Erithei trecu prin deschizătură la doar centimetri.

— Nu o vor găsi aici, spuse Yanci. Mă îndoiesc că îi vor căuta pe cei care s-au îndepărtat de tabără. Credem că scopul lor a fost să ne fure cei mai buni explozibili.

— Te voi contacta când situaţia va fi sigură, îi spuse Obi-Wan Erithei.

Ea păru reticentă, dar aprobă din cap.

Deodată, Obi-Wan simţi o creştere în Forţă. Îşi răsuci brusc capul în jur şi nu văzu nimic. Yanci ieşi din fisura din peretele canionului şi el o urmă. Scană rapid orizontul şi văzu speederul lui Qui-Gon în depărtare, apropiindu-se rapid. Obi-Wan îi făcu semn lui Yanci, apoi se îndreptă spre Qui-Gon. Când ajunse lângă speeder, plană pe lângă Maestrul său.

Acesta îl privi direct. Faţa lui arăta semnele unei mari lupte interne.

— M-am înşelat, Padawan. Mulţumesc pentru că mi-ai arătat-o. Datoria mea este să fiu aici. Indiferent, spuse el cu dificultate, ce ne-ar putea costa.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Mă bucur că te-ai întors.

Ambalându-şi motoarele, o ajunseră din urmă pe Yanci.

— Vă duc pe o potecă lăturalnică, le spuse ea. Când am plecat, reuşisem să ne menţinem poziţia în jurul unităţii în care păstram proviziile şi explozivii.

Nu aveau nevoie de precauţie. O luară pe o cale ocolită, pe lângă aşezare. Yanci îşi încetini speederul atunci când se apropiară de un drum tăiat printr-un canion îngust.

Obi-Wan ascultă după sunetele bătăliei, dar nu auzi nimic cu excepţia vântului. Liniştea era stranie. Se uită la Qui-Gon şi îşi văzu Maestrul încruntându-se. Ceva era întins pe drumul din faţa lor. Obi-Wan nu avu nevoie să vină mai aproape pentru a şti ce era. Profunda tulburare din Forţă îi spuse ce anume era.

Yanci încetini foarte mult, aproape calând motorul swoopului.

— Este un corp, spuse ea tremurând.

Deodată, ambală motorul şi ţâşni înainte. Obi-Wan şi Qui-Gon se grăbiră să o prindă din urmă. Yanci sări din swoop înainte să se oprească. Vehiculul continuă să zboare şi se prăbuşi, dar ea nu reacţionă. Alergă spre corpul de pe drum.

Strigătul ei fu îngrozitor.

— Kevta!

Se aplecă peste corp. Cu lacrimile curgându-i pe faţă, îi verifică semnele vitale. Îşi aşeză mâinile pe pieptul lui.

— Kevta!

Strigătul ei se transformă într-un geamăt şi ea se prăbuşi, legănându-i capul.

Faţa lui Qui-Gon deveni palidă. Obi-Wan văzu că Maestrul

său nu putea să-şi ia privirea de la ceea ce vedea.

— Maestre, spuse el. Trebuie să continuăm, să aflăm ce s-a întâmplat...

Aprobarea din cap a lui Qui-Gon păru să dureze o veşnicie.

— Un moment.

Vocea îi era răguşită. Coborî de pe speeder şi merse spre Yanci. Se ghemui lângă ea şi îi puse o mână pe umăr. Nu scoase niciun cuvânt. Îşi lăsă prezenţa să-i domolească durerea până când ea reuşi să-şi ridice capul.

— L-am părăsit, spuse ea, cu vocea întreruptă. M-a făcut să plec. Sunt cea mai bună pe un swoop, spunea el. Eu sunt cea care cunoaşte carierele cel mai bine. Eu eram cea care îi putea prinde pe Jedi din urmă. L-am părăsit!

— Ai plecat pentru a-ţi salva oamenii, spuse Qui-Gon.

— Şi am dat greş. Dacă Kevta este mort, nu vreau să văd restul taberei. Yanci îşi aşeză uşor capul pe pieptul lui Kevta. Voi rămâne aici. Nu-l pot părăsi.

Qui-Gon îi strânse umărul. Apoi se ridică. Fără vreun cuvint, aprobă din cap către Obi-Wan. Cei doi Jedi ştiau ce aveau să găsească. Moartea se afla înaintea lor. Au pătruns mai departe în tabără. Unele dintre locuinţe încă fumegau de la focurile pe care le aprinseseră Absoluţii. Corpurile zăceau pe lângă drum. Muncitorii Pietrei încă strângeau instrumentele pe care le folosiseră ca arme.

Obi-Wan o văzu pe Bini pe pământ. Ochii ei fără vedere priveau în sus, spre cer. Îngenunche lângă ea şi îi închise uşor pleoapele.

— Dormi în tihnă, murmură el.

Qui-Gon intră în şcoală. Trecură câteva momente lungi înainte să iasă.

— E mai bine pentru tine să nu intri, îi spuse el lui Obi-Wan. Muncitorii Pietrei au încercat să ascundă copiii acolo. Absoluţii nu au lăsat pe nimeni în viaţă.

Obi-Wan se întoarse. Qui-Gon avea dreptate. Nu avea nevoie să vadă asta.

Sunetul unui speeder se auzi în liniştea misterioasă. Eritha zbura încet spre ei, cu capul întorcându-se pentru a vedea devastarea. Opri speederul şi ieşi tremurând.

— De asta sunt capabili, spuse ea, cu faţa cenuşie. Nu am ştiut. Alani nu poate face parte din asta. Nu cred că ştie lucrurile

pe care sunt dispuşi să le facă.

Îşi continuară turul sumbru, căutând supravieţuitori. Toată lumea era moartă. Nu era nicio fiinţă vie în tabără. Când porniră înapoi, o văzură pe Yanci venind spre ei. Picioarele i se mişcau, dar nu părea să le pună în mişcare ea însăşi. Mergea ca un droid, cu mişcări sacadate, articulate.

— Toată lumea a murit, spuse ea. A fost un masacru. Nu mai pot face nimic. Nu o găsesc pe Bini...

— Îmi pare rău, spuse cu blândeţe Obi-Wan. Am găsit-o eu.

Yanci înclină capul.

— Eram geloasă pe Bini. Era apropiată de Kevta. A fost o prostie din partea mea. Nu-i mai pot spune asta vreodată.

Merse într-o parte şi se aşeză pe pământ, cu capul în mâini.

— Yanci, spuse Qui-Gon. Ne poţi spune ce au luat Absoluţii de data asta?

Ea ridică privirea.

— Totul, spuse ea amorţită. Totul echipamentul nostru de mină a dispărut.

Qui-Gon aprobă din cap. Era ceea ce se aşteptase să audă.

— Să căutăm indicii, îi spuse el pe un ton scăzut lui Obi-Wan.

Au început cu ţinta Absoluţilor – magaziile unde era depozitat echipamentul. Aici avuseseră loc cele mai aprige lupte.

Obi-Wan îşi împinse repulsia pe care o simţea ridicându-i-se în gât când văzu posturile disperate ale morţilor. Zăceau aşa cum muriseră, luptând până la ultimul.

Se concentră asupra sarcinii, cercetând cu grijă pământul, apoi mutându-se în magazie. Qui-Gon se aplecase şi cernea ceva printre degete. Când ridică mâna spre Obi-Wan, degetele îi erau pătate de roşu.

— Acest sol nu provine din zona asta, spuse el. L-au adus Absoluţii. Uită-te la urmele de cizme. Nu sunt aceleaşi ca ale Muncitorilor.

Obi-Wan se aplecă şi luă o mică mostră de sol. O băgă în recipientul pentru specimene de pe centura sa utilitară.

— Să o întrebăm pe Yanci. A spus că ştie carierele mai

bine decât oricine.

Se întoarseră la Yanci, iar Obi-Wan îi arătă mostra de sol. Ea o frecă încet între degete.

— Roşu, murmură ea. Am mai văzut acest sol. Închise ochii. Când îi deschise, privirea i se umplu de certitudine. Ştiu exact unde le este ascunzătoarea.

Capitolul 13

În câteva minute, Qui-Gon, Obi-Wan şi Eritha reveniră la vehiculele lor. Introduseră coordonatele pe care le primiseră de la Yanci în sistemele de navigaţie.

Qui-Gon se întoarse spre Eritha.

— Nu pot să-ţi ordon să rămâi aici. Dar îţi recomand să o faci.

Ea clătină din cap.

— Nu ai reuşit să scapi de mine. După ce am văzut aici, cum aş putea rămâne în urmă?

Qui-Gon se întoarse, nemulţumit. Ar fi fost mult mai uşor dacă nu trebuia să-şi facă griji şi pentru Eritha. În ciuda cuvintelor ei dure, ştia că nu era pregătită pentru ceea ce ar putea găsi.

— Locul este la vest, în carierele abandonate cu ani în urmă. Pe măsură ce vă apropiaţi, canioanele se vor restrânge, îi avertiză Yanci. Va trebuie să vă abandonaţi vehiculele, chiar şi swoopul. Trebuie să vă apropiaţi pe jos. Există un drum, dar sunt sigură că va fi supravegheat. Acesta este cel mai bun mod de abordare fără a fi văzuţi.

— Tu ce vei face? întrebă Obi-Wan îngrijorat.

Privirea bântuită nu părăsi ochii lui Yanci. Era distrusă şi nu avea să mai fie vreodată la fel.

— Îmi voi îngropa morţii, spuse Yanci.

— Am contactat Muncitorii din oraş, îi spuse Eritha. Vor trimite ajutor. Vor fi aici până mâine în zori. Vei fi bine?

— Sunt alături de cei pe care îi iubesc, spuse Yanci. Vă doresc succes în misiunea voastră.

Qui-Gon se întoarse. Simţi o greutate înăuntrul lui. Pentru prima dată de când devenise Cavaler Jedi, nu se mai putea confrunta cu durerea cuiva.

Durerea făcea parte din viaţă şi Jedii o vedeau mai mult decât majoritatea. Qui-Gon ştia formele pe care le putea lua, cum se putea răsuci şi transforma în furie sau răzbunare sau o amorţeală de moarte. Existau momente în care durerea făcea atât de mult parte din ceea ce vedea, încât devenea singurul

lucru pe care îl mai vedea. O parte din antrenamentul său fusese să vadă bucuria din galaxie care exista alături de durere. Îşi aminti de începutul vieţii sale ca şi Cavaler Jedi, cum se întorcea la Templu pentru a purta discuţii lungi cu Yoda. Yoda îl ajutase să vadă echilibrul din galaxie, la fel cum îl învăţase echilibrul în Forţă.

Dar acum se uită la Yanci şi văzu o posibilitate a ceea ce el ar putea deveni el. Ochii lui ar fi la fel de goi. Inima lui ar fi la fel de frântă.

Qui-Gon acceleră motoarele. Vântul îi sufla în faţă, făcând să-i lacrimeze ochii. Ştia că îşi forţa vehiculul pentru a-şi depăşi frica şi ştia că nu era ceea ce ar fi trebuit să facă un Jedi. Dar în acel moment, vântul şi viteza îl mângâiau mai mult decât ar fi făcut-o înţelepciunea Jedi.

Acum, că aveau o direcţie clară, se descurcară repede prin cariere. Peisajul era dur, cu stânci şi canioane care se conturau neaşteptat. Yanci îi alertase despre întoarcerile bruşte şi gropile uriaşe cu apă, la fel de mari ca lacurile.

În cele din urmă, au ajuns într-o zonă în care canionul se îngusta până la o simplă fantă în pereţii stâncii. Îşi abandonară vehiculele aşa cum le spusese Yanci. Au mers pe un singur rând prin pasajele înguste. Qui-Gon preluase conducerea.

În faţă, văzu o linie de cer şi pământ şi ştiu că în curând vor părăsi canionul. Încetini ritmul şi se apropie de deschidere. În faţa lui, stâncile se lărgiră pentru a îmbrăţişa un mic canion. O groapă adâncă era în dreapta, plină cu apă. Solul din jurul gropii era de un roşu noroios, presărat cu bolovani uriaşi. Lumina soarelui dansa pe suprafaţa netedă a apei. Putea vedea la o oarecare distanţă spre stânga gura întunecată a unei peşteri. Nu vedea nicio mişcare, niciun semn de fiinţe vii.

Obi-Wan şi Eritha se înghesuiră în spatele lui pentru a examina zona.

— Nu este nimeni aici, spuse Eritha, dezamăgită. Yanci a greşit.

Obi-Wan vorbi încet.

— Ce crezi, Maestre? Suntem în locul greşit?

Qui-Gon se întinse spre Forţă. Testă aerul, căutând vibraţiile, apoi îi trimise un mesaj lui Tahl. *Sunt aici*. Primi înapoi ceva ca o reverberaţie. Ca o atingere blândă pe obraz. Ca un suspin minuscul. Ceva...

— Nu, spuse el. Acesta este locul.

Deodată, văzură cum apa tremura pe lac. Undele se transformară în valuri. Cei doi Jedi deveniră alerţi.

— Pierdem timpul. Ar trebui să ne întoarcem, spuse Eritha.

Cei doi Jedi rămaseră concentraţi pe lac.

— Nu este vânt, spuse Obi-Wan.

— Exact, murmură Qui-Gon.

O structură se ridică la suprafaţă. Apa curgea de pe acoperişul curbat. O deschidere se lărgi încet şi apăru o rampă. Se extinse peste apă, spre uscat. Câteva secunde mai târziu, două vehicule tehnice accelerară pe rampă, atinseră uscatul şi apoi se îndreptară spre peşteră. Dispărură înăuntru, fără să-i vadă pe Jedi.

— Totul este ascuns, zise Qui-Gon. Tabăra nu poate fi văzută din aer. Inteligent.

— Cum ne vom infiltra, atunci? întrebă Obi-Wan.

— Va trebui să începem cu peştera. Vehiculele tehnice nu au părut să treacă printr-un punct de control, spuse Qui-Gon, scanând intrarea peşterii. Nu cred că există senzori în afara peşterii.

Se întoarse spre Eritha.

— Rămâi aici până trimitem după tine.

— Nu. Dacă pleci fără mine, te voi urma.

Eritha îşi încleştă maxilarul. Qui-Gon se încruntă.

— Atunci stai în spatele nostru. Cred că realizezi că poţi pune în pericol această misiune dacă acţionezi în grabă. Îmi vei urma ordinele. De acord?

— De acord. Eritha îi aruncă un rânjet tremurat. Sunt încăpăţânată, dar nu sunt proastă.

— Bine, mormăi Qui-Gon. Să mergem.

Capitolul 14

Au rămas aproape de pereţii stâncii şi de bolovani atât timp cât au putut. Apoi au străbătut direct distanţa scurtă până la intrarea în peşteră. Qui-Gon şi Obi-Wan au verificat dacă erau scanere, în timp ce se apropiau, dar nu văzură niciunul. Obi-Wan se gândi că Absoluţii îşi considerau ascunzătoarea atât de bine ascunsă, încât nu mai aveau nevoie să le instaleze.

S-au strecurat uşuraţi în întunericul intrării peşterii. Imediat în dreapta era o zonă în care erau păstrate săniile antigrav şi speederele mici. Era şi un container plin cu jachete tehnice. Qui-Gon le făcu semn celorlalţi şi îmbrăcară fiecare câte una. Eritha îşi ascunse părul sub o pălărie şi îşi murdări faţa, ca să fie mai greu de recunoscut. Simţindu-se ceva mai puţin expuşi, porniră mai departe în peşteră.

Baghetele luminoase aşezate sus pe pereţi ofereau o lumină slabă. Puteau vedea că mica deschidere a peşterii era înşelătoare. Pe măsură ce pătrundeau tot mai adânc în ea, spaţiul se lărgea şi se extindea tot mai mult.

— Se întinde sub apă, zise Qui-Gon pe un ton scăzut. E mai mare decât pare.

În faţă, câţiva Absoluţi în aceleaşi jachete tehnice veneau spre ei. Qui-Gon îi salută din cap, impersonal. Ei răspunseră la fel şi continuară să meargă.

Eritha scoase o respiraţie tremurătoare.

— Vai.

— Se pare că există suficienţi Absoluţi care lucrează aici, astfel încât să nu se cunoască între ei, murmură Qui-Gon. Bine. Obi-Wan, caută orice dispozitiv de înaltă securitate pe tunelurile care duc de la peşteră. Ar putea însemna că Tahl este ţinută acolo.

Obi-Wan putea simţi tensiunea din Maestrul său. Erau atât de apropiaţi acum. Se întinse către Forţă pentru a-şi îmbunătăţi percepţiile. Nimic nu mai trebuia să meargă prost. Dacă erau capturaţi, asta însemna o întârziere care ar putea costa viaţa lui Tahl. S-au oprit lângă un tunel plin cu echipamente computerizate.

— Asta trebuie să fie zona de control tehnic, spuse Qui-Gon.

Se îndepărtă repede când cineva ieşi pe o uşă din duroţel şi începu să verifice echipamentul. Merseră mai departe, trecând pe lângă alte fiinţe care fie dădeau din cap, fie mergeau repede, concentrându-se pe treburile lor. Eritha îşi păstra faţa întoarsă în caz că ar fi fost recunoscută în ciuda deghizării. Obi-Wan observă o consolă de senzori de securitate lângă un tunel adiacent. I-o arătă lui Qui-Gon.

— Să încercăm, spuse Qui-Gon.

Obi-Wan studie intrarea în tunelul adiacent.

— În dreapta e o grilă de scanare a retinei. Dacă trecem, va suna alarma.

Qui-Gon studie cu atenţie senzorii şi scanerul retinian.

— I-au montat prea jos, spuse el. Cred că dacă folosim lansatoarele de cablu, putem trece peste senzori fără să-i declanşăm. Probabil nu au avut timp să termine sistemul. Uită-te la semnele de foraj din jur senzorilor. Este o treabă făcută recent.

— De când a adus-o Balog pe Tahl aici? întrebă Obi-Wan.

— Poate. Qui-Gon se întoarse spre Eritha. Trebuie să rămâi aici. Alertează-ne cu alarma silenţioasă de pe comunicator dacă sunt probleme. Ne întoarcem cât de repede putem. Dacă vine o patrulă, mergi de parcă ai avea o destinaţie, apoi întoarce-te aici. Dacă auzi un sunet de alarmă, ascunde-te. Nu înseamnă neapărat că eu şi Obi-Wan am fost capturaţi. Porneşte dispozitivul de ghidare al comunicatorului şi te vom găsi.

Eritha aprobă din cap.

— Voi fi în regulă.

Obi-Wan văzu că lui Qui-Gon nu-i plăcea că trebuia să o părăsească, dar nu aveau de ales. Îl privi pe Maestrul său cum ţintea cu atenţie, trimiţând lansatorul de cablu sus în aer, pentru a muşca din tavanul tunelului adiacent. Activă lansatorul şi acesta îl duse deasupra. Capul lui aproape că lovi tavanul peşterii, dar evită senzorii şi ateriză în cealaltă parte. Obi-Wan spera că va avea aceeaşi pricepere graţioasă. Îl copie pe Qui-Gon, ţinându-şi respiraţia până ce propriul lansator de cablu fu asigurat. Apoi activă modul de lansare. Acesta îl trase repede şi îl făcu să se lovească de tavanul neregulat. Trecu peste raza de acţiune a senzorilor şi ajunse în tunel. Ateriză lângă Qui-Gon. Se

grăbiră să coboare în tunel. La sfârşit era o uşă din duroţel prinsă în peretele peşterii. În afara uşii nu exista niciun panou de securitate.

— Ce facem acum? Dacă Tahl este acolo, ar putea fi cineva cu ea.

Qui-Gon închise ochii.

— Nu o simt, spuse el pe un ton scăzut. Dar trebuie să aflăm de ce acest tunel are o securitate atât de mare şi celelalte nu. Trebuie să intrăm.

Îşi activă sabia şi tăie duroţelul, făcând o deschidere suficient de mare pentru ca să poată intra. Qui-Gon se strecură în cameră, iar Obi-Wan îl urmă rapid. Se aflau într-o zonă de depozitare plină cu lăzi şi cutii. Nu era nicio urmă a lui Tahl sau a dispozitivului de privare senzorială în care era închisă. În schimb, camera era plină cu explozivi. Cutie după cutie erau etichetate, arătând că în interior erau dispozitive extrem de puternice.

— Asta trebuie să fie ceea ce au furat de la Muncitorii Pietrei, spuse Obi-Wan.

— Şi ceea ce au cumpărat de pe piaţa neagră, adăugă Qui-Gon. Uite. Ăsta este semnul lui Mota. Au destui explozivi aici ca să niveleze întregul oraş.

Obi-Wan se uită îngrijorat la Maestrul său.

— Ce înseamnă asta?

— Că sunt pregătiţi să preia controlul cu violenţă, dacă trebuie, zise Qui-Gon. Dar de ce au schimbat planul? Din câte ştiam, Absoluţii lucrau pentru a câştiga putere prin infiltrare şi înşelăciune. Qui-Gon aruncă o ultimă privire rapidă în jur. Să mergem, Padawan. Nu e nimic aici care să ne conducă la Tahl. Şi nu-mi place că am lăsat-o pe Eritha singură acolo.

Ca să nu mai vorbim de gaura din uşa de securitate, gândi Obi-Wan. De îndată ce era descoperită, tot complexul intra în alertă.

Alergară înapoi în tunel spre peştera principală. Obi-Wan simţi brusc o tulburare în Forţă. Paşii lui încetiniră, la fel ca ai lui Qui-Gon. Nu aveau nevoie să se consulte. Amândoi ştiau ce anume simţiseră. Ceva nu era bine. S-au lipit de peretele tunelului, apoi au continuat cu grijă. Peştera apăru la vedere. Au văzut-o pe Eritha înconjurată de forţele de securitate. Evident, ea încerca să blufeze şi nu reuşea. Fata aruncă o ultimă privire

disperată în tunel.

Qui-Gon puse mâna pe braţul lui Obi-Wan pentru a-l împiedica să se mişte.

— Nu putem, murmură el. De îndată ce ne vor vedea, vor suna alarma. Oricine o ţine pe Tahl va şti că peştera este invadată. Nu putem risca. Să vedem cum se descurcă Eritha cu problema asta.

Eritha ridică tonul vocii şi spusele ei răsunară în pereţii peşterii.

— Proştilor, nu ştiţi cine sunt? Sunt Eritha, fiica lui Ewane. Contactaţi-o pe sora mea Alani chiar în acest moment. Îi ajutăm pe Absoluţi, idioţilor!

— Eşti o Muncitoare..., începu unul dintre ofiţerii de securitate.

— Sunt patrioată! strigă Eritha. Acum dă-mi drumul!

— Va trebui să verificăm mai întâi ceea ce spui, zise ofiţerul. Va trebui să vii cu noi.

— Nu voi uita asta! spuse Eritha în timp ce o aşezau în centrul grupului şi începeau să se îndepărteze. Voi afla numele fiecăruia dintre voi şi veţi avea probleme!

— Cu siguranţă nu a arătat teamă, spuse admirativ Obi-Wan.

— Da, s-a descurcat bine, spuse Qui-Gon în timp ce ieşea de la adăpostul zidului tunelului. Din păcate, acum avem două persoane de salvat.

Capitolul 15

Qui-Gon şi Obi-Wan aşteptară o clipă, apoi ieşiră din tunel. Obi-Wan putea vedea că Maestrul său era deranjat de noul curs al evenimentelor.

Au păstrat o distanţă bună între ei şi Eritha cu paznicii ei, dar o menţineau în raza vizuală. Paznicii merseră mai departe în interiorul peşterii până când ajunseră la o altă intrare de înaltă securitate a unui tunel. Unul dintre paznici accesă panoul de securitate şi introduse într-un cod, apoi îşi lipi ochiul de senzor. Când senzorul îi dădu acceptul, au tras-o pe Eritha prin deschidere şi mai departe prin tunelul.

— Ar putea să o ţină pe Tahl acolo, spuse Obi-Wan. Fără îndoială că este locul unde duc prizonierii.

— Cel mai probabil, spuse Qui-Gon. Studie intrarea în tunel. Dar de data asta nu suntem la fel de norocoşi. Senzorii sunt bine amplasaţi. Nu vom putea intra fără să atragem atenţia. Dacă declanşăm senzorii am putea pune vieţile Erithei şi pe a lui Tahl în pericol. Şi Absoluţii nu sunt stupizi. Probabil că suspectează deja că Eritha nu a fost singură când s-a infiltrat în peşteră.

— Ai alte idei?

— Cred că există doar un singur lucru de făcut, spuse Qui-Gon. Avem nevoie de o diversiune.

Au revenit înapoi în tunelul armelor. Folosind aceeaşi metodă, s-au propulsat pe lângă senzori şi mai departe în tunel. Apoi au fugit înapoi în camera unde erau păstraţi explozivii. Qui-Gon citi rapid etichetele de pe diferite cutii.

— Trebuie să fim atenţi, avertiză el. Dacă folosim prea mult, riscăm să prăbuşim peştera. Dar trebuie să fie destul pentru a provoca confuzie şi haos.

Obi-Wan nu era expert în explozivi. Îl lăsă pe Qui-Gon să aleagă ceea ce le trebuia. Qui-Gon îi întinse o cantitate mică de explozivi.

— Va trebui să le amplasăm departe de aici, spuse Qui-Gon. Dacă suntem prea aproape, ar putea provoca o reacţie în lanţ.

A băgat mai mulţi explozivi în interiorul tunicii sale, împreună cu dispozitivele de sincronizare.

— Asta ar trebui să fie de ajuns. Nimeni nu ar trebui să fie nimeni rănit, dar va fi confuzie. Asta e tot ce ne va trebui. De îndată ce le vom lua pe Tahl şi Eritha, ne vom îndrepta spre intrarea în peşteră.

— Ce se întâmplă dacă suntem văzuţi? întrebă Obi-Wan. Fără îndoială că toată lumea se va îndrepta acolo.

— Va trebui să luăm o jachetă tehnică pentru Tahl. Va trebui să contăm pe fum şi confuzie.

Obi-Wan îşi aminti ce spuseră Lenz şi Irini despre drogul care era folosit pentru a paraliza subiecţii din interiorul dispozitivului de privare senzorială. Era pregătit pentru faptul că Tahl s-ar putea să nu reuşească să meargă sau să se mişte.

Qui-Gon nu părea să vrea să se gândească la acea posibilitate.

— Grăbeşte-te, Obi-Wan. Trebuie să ajungem la Eritha înainte să-i facă ei ceva.

Obi-Wan îl urmă pe Qui-Gon înapoi în peşteră. Puseră o cantitate mică de explozivi mai departe în peşteră, spre intrare, apoi o altă cantitate la intrarea în tunelul tehnic. Apoi se grăbiră înapoi spre zona cu transportoare.

— Le vom face să explodeze mai târziu, spuse Qui-Gon. Va fi o explozie mică, dar ar trebui să distrugă majoritatea transportoarelor. Asta pentru cazul în care suntem urmăriţi. Luă o altă jachetă tehnică şi o împături, ascunzând-o în interiorul propriei tunici. Acum să revenim la locul unde au dus-o pe Eritha.

Obi-Wan îşi mai văzuse Maestrul concentrat. Acum era ceva diferit. Privirea lui era hotărâtă, fiecare mişcare fiindu-i cumpătată. Deşi Obi-Wan putea simţi anxietatea lui Qui-Gon, nu exista nicio urmă în discursul sau în acţiunile sale.

Părea complet calm.

Unde se dusese disperarea? Obi-Wan admiră modul în care Maestrul său lasase emoţiile deoparte şi le înlocuise cu disciplină şi scop. Era un exemplu suprem al modului în care trebuia să acţioneze un Jedi.

Erau la câţiva paşi de primul tunel în momentul în care se auzi prima explozie. Peştera păru să se legene pentru o clipă, zidurile şi pietrele tremurând. Porni o sirenă şi, brusc, Absoluţii

apărură în holurile peşterii, alergând spre diferitele ramuri şi tuneluri.

— Pe acolo trebuie să o luăm! strigă Qui-Gon.

Simulă că o ia în direcţia respectivă şi el şi Obi-Wan alergară câţiva paşi. Apoi se lăsară depăşiţi de ceilalţi, înainte să se întoarcă pe ruta pe care o urmaseră iniţial.

Fumul începu să vină spre ei. Obi-Wan văzu o siluetă apărând şi dispărând în faţa lor, în mijlocul fumului.

— Cred că e Balog, îi zise lui Qui-Gon. Se îndreaptă spre tunelul cu explozivi.

Se lipiră de peretele peşterii şi îl priviră pe Balog cum trecea de scanarea retinei şi se grăbea înapoi spre tunel.

— Ar trebui să-l urmărim? întrebă Obi-Wan.

— Să aşteptăm aici. Ştim că Tahl nu este acolo. Când se va întoarce, îl vom urmări, spuse Qui-Gon.

O altă explozie cutremură aerul. Fumul veni din nou spre ei.

— Ăsta ar trebui să fie centrul tehnic, spuse Qui-Gon.

Deodată apăru Balog, ieşind din tunelul lateral. Obi-Wan îi recunoscu corpul solid, musculos şi pasul hotărât. Ignorându-i pe cei care se grăbeau spre intrarea în peşteră, el se îndreptă în direcţia opusă. Qui-Gon aprobă din cap cu un ton sumbru.

— Când îţi arde casa, te duci după cel mai valoros obiect.

— Se îndreaptă spre Tahl, fu de acord Obi-Wan.

Cei doi Jedi îl urmăriră. Obi-Wan se aştepta ca Balog să se întoarcă spre tunelul unde era ţinută Eritha, dar el merse mai departe. O altă explozie zgudui peştera. De data asta, fu urmată de o alta mai mică.

— Rezervoarele de combustibil ale vehiculelor, spuse Qui-Gon.

Trecură pe lângă un tunel lateral cu un semn pe care scria: INTRARE ÎN BAZA S-A. Obi-Wan îl observă atunci când trecură pe lângă el. Trebuia să fie intrarea în partea subacvatică a complexului secret. Balog coti brusc într-un mic tunel fără senzori de siguranţă.

Se strecurară în tunel în urma lui. Baghetele luminoase nu erau operaţionale, iar întunericul era aproape deplin. Puteau vedea doar strălucirea unei uşi din duroţel chiar în faţa lor. Balog se opri în faţa uşii pentru a o accesa. Obi-Wan ezită, nesigur ce să facă. Dar lângă el, Qui-Gon se mişca deja.

Maestrul său ţâşni în viteză în timp ce Balog se strecura prin uşă. Cu un salt incredibil, Qui-Gon îl urmă şi uşa se închise în urma lui.

Capitolul 16

Qui-Gon ateriză cu sabia activată deja. În spatele lui, auzi uşa închizându-se.

Balog stătea în centrul camerei, între Qui-Gon şi Tahl. Dispozitivul de privare senzorială era sprijinit de peretele peşterii, cu Tahl în interior. Îi vedea doar ochii printr-un mic ecran de vizualizare. Ştia că este în viaţă. Pleoapele îi fluturau. Ea putea încă să-i simtă prezenţa, aşa cum o făcuse mereu. Un uşor tremur în Forţă îi spuse că încerca să se întindă spre el.

Obi-Wan începu să taie duroţelul cu sabia. Qui-Gon simţea mirosul metalului care se topea. Îşi menţinu privirea fixată pe Balog, care zâmbea slab. Apoi Balog râse.

— Crezi că mă poţi ameninţa? Crezi că tu şi tânărul tău prieten mă puteţi speria? Ceea ce nu ştii este că am toată puterea chiar aici. Ridică un transmiţător mic. Pot să o iau viaţă.

Obi-Wan năvăli prin gaura din uşă şi se opri scurt, cu sabia pregătită.

— Nu te mişca, Obi-Wan, spuse Qui-Gon încet.

— Vezi ăsta? întrebă Balog, ridicând transmiţătorul. Îi pot da prietenei tale o ultimă doză letală. Este foarte slăbită. Am vrut să o menţin în viaţă, dar am ajuns să-mi dau seama că nu era nevoie.

— Ce vrei? întrebă Qui-Gon.

— Nimic de la tine, spuse Balog cu dispreţ. Ai făcut destul deja. Ai găsit acest loc. Ei bine, aliaţii tăi Muncitori nu vor găsi nimic atunci când vor veni. Nicio înregistrare. Nimic de spionat, nimic de furat.

— Ai setat camera armelor să detoneze, ghici Qui-Gon.

— Voi fi plecat înainte ca acest lucru să se întâmple. Avem o mulţime de sprijin în oraş. Nu avem nevoie de aceşti adepţi pentru a realiza ceea ce vrem.

— Nu-ţi pasă că se vor pierde vieţi.

— Îmi pasă de Apsolon. Apsolonul meu, zise cu înverşunare Balog. Nu cel pe care îl vor Muncitorii. Tu, Jedi, îmi stai în cale.

Păşi înapoi şi accesă o uşă din spatele lui. Un spaţiu îngust

conţinea un transportor mic, cu o cabină în formă de bulă. O altă uşă era tăiată în peretele îndepărtat. Fără îndoială că permitea ieşirea transportorului în lac. Uşa interioară se închidea, permiţând inundarea compartimentului.

— Acum plec. S-ar putea să ieşiţi de aici până când detonează camera explozivilor, dar mă îndoiesc – mai ales că trebuie să-ţi tragi prietena după tine. Balog arătă cu bărbia spre Tahl. Şi crede-mă, nu este în stare să meargă. M-am asigurat de asta.

Qui-Gon se încordă, apoi se relaxă. Avu nevoie de un efort de voinţă pentru a absorbi mânia şi continuă să aştepte momentul pentru a acţiona.

— Te las în voia soartei tale, spuse Balog, făcând un pas înapoi spre vehicul. Ochii lui mici şi întunecaţi sclipeau. Nu vă mişcaţi, niciunul dintre voi. Îmi vezi degetul pe acest buton? Dacă încerci să mă opreşti şi întârzii cu o fracţiune, dacă te împiedici, dacă îmi dai doar o fracţiune de secundă, o să-l pot apăsa. Dacă te mişti spre mine, aş putea să tresar şi să îl apăs. Dacă, pe scurt, vreunul dintre cele o mie de lucruri care s-ar putea întâmpla ar merge prost, Tahl va muri.

Qui-Gon ţâşni. Nu se mişcase niciodată mai repede sau mai sigur. Ştia că Balog nu îl văzuse, că, acum stătea la metri distanţă şi în clipa următoarr era lângă el. Cu o precizie atentă, Qui-Gon îşi coborî sabia, tăind cu grijă degetul lui Balog.

Transmiţătorul căzu pe podea.

— Cred că nu ai tresărit, spuse Qui-Gon.

Urlând de durere şi de supărare, Balog se întoarse spre vehicul în timp ce căuta blasterul cu mâna bună. Obi-Wan sări înainte în timp ce Qui-Gon se îndrepta spre Tahl. O altă explozie zgudui peştera, fiind mai mare decât cele dinainte.

Forţa exploziei aproape că îl doborî pe Obi-Wan la pământ. Dispozitivul de privare senzorială începu să alunece. Qui-Gon se aruncă spre el şi îl prinse în braţe. Îl aşeză uşor pe sol. În loc să-l atace pe Obi-Wan, Balog îşi îndreptă blasterul către dispozitivul de privare senzorială. Qui-Gon ignoră vuietul proiectilului de blaster pe lângă capul lui; ştia că Padawanul său îl va devia. Se declanşă un lanţ de explozii şi începu să plouă cu praf din tavanul peşterii.

Obi-Wan ţâşni spre micuţa încăpere, în timp ce Balog se repezea în transportor.

— Lasă-l, Obi-Wan! strigă Qui-Gon, tăind cu sabia dispozitivul de privare.

Balog accesă ieşirea. Apa se revărsă în camera mică, doborându-l pe Obi-Wan. Sabia i se scurtcircuită. Qui-Gon avea acum o grijă mai mare: în curând camera avea să fie inundată.

— Obi-Wan!

Transportorul lui Balog decolă pe sub apă, sărind sălbatic în timp ce se lupta cu impactul apei care ţâşnea dinspre deschidere.

— Lasă-l să plece! urlă Qui-Gon. Tahl se va îneca!

Dispozitivul de privare plutea acum. Qui-Gon îşi ţinea sabia în aer. Dacă atingea apa, s-ar scurtcircuita şi ea. Qui-Gon putea simţi forţa vitală a lui Tahl pâlpâind. Trebuiau să o scoată de aici. Obi-Wan se luptă să se ridice. Apa îi era acum până la genunchi. Simţi durerea din picior în timp ce se îndrepta spre Qui-Gon, care tăiase o deschizătură în lateralul dispozitivului.

— Aia a fost camera principală a armelor, spuse Qui-Gon încordat. Peştera s-ar putea prăbuşi. Să o scoatem pe Tahl de aici.

Apa era aproape de talie. Qui-Gon îşi dezactivă sabia şi o băgă repede la centură. Disperat, o ridică pe Tahl afară din dispozitiv. Ea nu spuse nimic, cu capul plecat pe pieptul lui de parcă nu ar fi putut să şi-l susţină. Faptul că o vedea atât de slabă trimise un fior de agonie prin el. S-au luptat prin apă spre deschiderea pe care o tăiase Obi-Wan prin uşă. Odată ce au trecut prin deschidere, au putut să meargă normal. Apa se revărsa prin deschidere şi uşa începea să scârţâie pe cadrul ei, dar apa din tunel era doar până la glezne. Au alergat, ridicând stropii prin apa care se ridica şi au ajuns în cele din urmă la zona uscată a peşterii.

Fumul era acum gros şi acru, arzându-le plămânii. Zona peşterii era pustie. Qui-Gon îi permise lui Tahl să alunece pe lângă el, astfel încât să fie pe picioarele ei, dar genunchii i-au cedat imediat. A ridicat-o din nou şi a luat-o în braţe. De dragul ei, trebuia să-şi stăpânească furia împotriva lui Balog. Avea nevoie de el să fie calm.

— Tahl, spuse el cu blândeţe. O să te scoatem de aici.

O mână se strânse în jurul gâtului său. El simţi gestul, mâna ei rece pe gâtul lui, iar asta i-a îngheţat sângele în vene. Era acelaşi gest pe care ea îl făcuse în viziune, gestul care-i

spusese cât de aproape era de moarte.

Ea reuşi să-i zâmbească.

— *Este prea târziu pentru mine, dragă prietene*, spuse ea încet.

Capitolul 17

Ştiau că Maeştrii Jedi îi urmăreau. Aveau doar zece ani de ani, fiind prea tineri pentru a fi aleşi ca Padawani. Dar ştiau că alegerea avea să vină în curând. Unii studenţi Jedi fuseseră aleşi atunci când aveau unsprezece ani.

Se numea Ziua Prezentării şi făcuseră exerciţii în timp ce Maeştrii Jedi priveau. Exerciţii de forţă, echilibru, rezistenţă, alpinism, sărituri, înot. Uneori se împărţeau în echipe de doi sau patru. Era un joc, dar era şi serios. Ultimul exerciţiu era o serie de meciuri de antrenament cu săbiile de lumină. Unele le făceau legaţi la ochi. În altele puneau un elev să lupte cu doi atacatori. Qui-Gon îşi câştigase toate meciurile. Mai rămăseseră el, Clee Rhara şi Tahl. Apoi Tahl îl învinsese pe Clee Rhara.

— Asta înseamnă că am rămas doar noi doi, şopti ea în timp ce se înclina în faţa lui la începutul meciului final. Nu-ţi face griji. O să te iau uşor.

Luptaseră împreună de multe ori înainte. Ştia cât de rapidă era. Ea ştia cât de puternic era el. Cunoaşterea reciprocă a punctelor forte făcea meciul mai interesant. Qui-Gon găsi lupta cu Tahl atât epuizantă, cât şi exaltantă. I-a scos la iveală cele mai bune abilităţi. Se învârteau prin ring, folosind fiecare centimetru de perete şi podea.

Toţi studenţii Jedi admirau abilităţile gimnastice ale lui Tahl. Putea alerga pe un perete, să se răsucească şi să te atace cu o măturare răsucită pe la spate, care te lăsa ameţit. Tahl luptă din toate puterile. Qui-Gon admira faptul că exact atunci când credea că era obosită, ea găsea forţe proaspete.

Nu îi putea egala agilitatea, dar era capabil să o surprindă cu strategia. Îi vedea ochii fulgerând de uimire şi dinţii strângându-se de hotărâre în timp ce îi para loviturile şi îl ataca cu o serie de răsuciri şi inversări.

Meciul nu era cronometrat. S-ar termina doar atunci când unul dintre ei marca o lovitură. Epuizarea începuse să le încetinească mişcările, dar nu se opreau şi nici nu făceau greşeli. El putea auzi murmurul spectatorilor, întrebându-se cât timp mai puteau continua cei doi studenţi. Simţi sosind tot mai

mulţi Maeştri Jedi.

Faţa lui Tahl era o mască. Pătrunsese adânc în sine, dincolo de epuizare, apelând la voinţa pură.

Qui-Gon nu se simţise niciodată aşa obosit. Muşchii braţelor îi tremurau. Picioarele i se simţeau apoase. Tremurau. Totuşi, nu se oprea şi nu greşea.

Apoi piciorul lui Tahl alunecă. Doar o fracţiune, dar fu suficient. Podeaua era udă de transpiraţia lor. Ea se lăsă descoperită pentru o fracţiune de secundă şi el atacă, lovind cu un picior şi smulgându-i sabia din mână. În acelaşi timp, aduse propria sa sabie aproape de ea. Nu a atins-o. Nu era dispus să-i dea nici cea mai mică înţepătură cu sabia de antrenament.

— Meci pentru Qui-Gon, spuse unul dintre Maeştrii Jedi.

Qui-Gon şi Tahl se înclinară unul în faţa celuilalt. Apoi se prăbuşiră împreună pe o bancă din apropiere.

— A fost un meci bun, spuse el gâfâind.

— Ar fi fost şi mai bine dacă aş fi câştigat.

El scutură din cap.

— Nu renunţi niciodată?

Ea îşi şterse sudoarea de pe frunte cu un prosop.

— Niciodată.

* * *

Qui-Gon se simţi dezorientat, de parcă ar fi visat. Acum trăia în viziunea sa. Cea mai mare frică a lui se împlinise. Crezuse că ştia ce înseamnă disperarea, din viziunea aceea, dar realitatea vie era de departe mult mai rea.

Ochii lui Tahl se închiseră şi ea se moleşi în braţele lui. Îi simţea muşchii cum se relaxează şi ea se topi în el ca şi cum nu mai avea oase. Nu-şi dăduse niciodată seama că Tahl putea fi atât de moale pe lângă el. Îi cunoscuse doar puterea.

O strânse la piept.

— Ar trebui să mă laşi, şopti ea. Nu am mult...

El îşi lăsă capul în jos pentru a vorbi în urechea ei.

— Nu. Nu este prea târziu. Tu nu renunţi niciodată. Forţa încă este cu tine. Eu sunt cu tine. Nu mă poţi părăsi acum. Nu acum.

— Eu... voi încerca, pentru tine, răsuflă ea.

— Qui-Gon, trebuie să mergem, spuse Obi-Wan cu

disperare.

El aprobă din cap şi îl lăsă pe Padawan să deschidă drumul. Tahl nu era o povară pentru el. Se simţea uşoară în braţele lui. În tavan se deschiseră fisuri şi apa curgea prin ele. Peştera se prăbuşea încet. Apa se revărsa din tunelul prin care plecase Balog.

— Crezi că putem ajunge la intrarea în peşteră? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon privi apa care se revărsa din tavan şi fumul gros din faţa lor.

— Mă îndoiesc. Putem încerca să găsim o altă cale de ieşire.

— Mai există o... ieşire, spuse Tahl. Qui-Gon trebui să se aplece ca să o audă. Prin baza subacvatică.

— Am văzut-o, zise Obi-Wan. Să încercăm pe acolo. Dar ce facem cu Eritha?

Qui-Gon ezită.

— Să ajungem mai întâi la intrarea în baza subacvatică.

Nu voia să trebuiască să decidă între viaţa lui Tahl şi a Erithei. Dar ştia că nu poate pleca fără să o caute pe tânăra fată.

Tahl se agită din nou.

— Eritha este aici? Nu o putem părăsi, trebuie să...

Fiecare cuvânt părea să o coste un mare efort.

Qui-Gon o linişti cu o mână pe păr.

— Nu o vom părăsi.

Peştera fusese evacuată. O altă explozie zgudui peştera şi ei se clătinară din cauza puterii ei. Din tavan curgea şi mai multă apă. Ajunseră la tunelul lateral care ducea la structura subacvatică. Obi-Wan se uită îngrijorat la Qui-Gon în timp ce nivelul apei se mărea, ajungând acum până la genunchi. Era rece ca gheaţa.

— Tunelul unde era ţinută Eritha este chiar în faţă, spuse Qui-Gon. Încearcă mai întâi acolo. Eu voi rămâne aici cu Tahl. Dacă Eritha nu este acolo, vino înapoi.

Dacă va fi necesar, o va scoate pe Tahl afară şi se va întoarce după Eritha. Putea simţi cât de slabă era legătura lui Tahl cu Forţa. Asta îl speria.

Obi-Wan se întoarse să plece, dar din întunericul plin de fum văzură brusc o siluetă venind prin apă spre ei. Era Eritha,

părul ei împletit fiind acum slăbit şi ud.

— M-au părăsit! Au uitat de mine! ţipă ea, aproape prăbuşindu-se în braţele lui Obi-Wan. Au declanşat explozivii. Peştera se prăbuşeşte!

— Este în regulă, îi spuse Obi-Wan. Te vom scoate de aici.

O sprijini şi o aduse până la Qui-Gon. Qui-Gon accesă intrarea în structura subacvatică. Se strecurară rapid pentru a preveni inundarea tunelului de legătură. Faptul că tunelul de legătură era relativ uscat, era liniştitor. Fumul nu pătrunsese şi respirau mai uşor. Absoluţii nu deciseseră să arunce în aer structura subacvatică.

Pentru moment.

Tunelul de legătură era făcut din duraplast alb, cu câteva ecrane transparente care permiteau filtrarea luminii apoase de sus. L-au străbătut repede şi au pătruns în structura principală. Acesta era, evident, locul în care erau găzduite majoritatea centrelor tehnice. Peştera fusese folosită pentru depozitare. Străbătură cameră după cameră pline de dulapuri cu holodosare şi calculatoare. Birourile erau goale. Fără îndoială, parte aceasta a complexului fusese evacuată de asemenea.

— Crezi că Balog intenţionează să distrugă şi zona asta? îl întrebă Obi-Wan pe Qui-Gon.

— Este posibil. Dar s-ar putea să nu fi avut timp. Trebuie să găsim rampa care ne poate duce la ţărm.

Qui-Gon ştia că ţărmul lacului era în dreapta lui. De îndată ce vor găsi un coridor principal, acesta îi va conduce la rampa de ieşire.

Obi-Wan alergă înainte cu Eritha. Când ajunseră la un coridor principal, Qui-Gon fu bucuros să-şi vadă Padawanul cotind la dreapta. Se relaxă un pic, permiţându-i lui Obi-Wan să-i conducă. Îşi îndreptă atenţia spre Tahl.

Putea vedea o venă palidă pâlpâind lângă unul dintre ochii ei închişi. Asta îl liniştea. Sistemele ei vitale încă funcţionau, corpul încă îi funcţiona. Slăbiciunea pe care o simţea putea fi inversată. Sistemele îi fuseseră amorţite timp de câteva zile. Avea nevoie de timp pentru ca să-şi recapete puterile. Asta era tot ce îi trebuia. Timp.

O strânse în siguranţă lângă el.

În faţă, îl văzu pe Obi-Wan oprindu-se lângă consola de comandă a rampei. Îşi apăsă ochii pe panou.

— E un electroscop, spuse el, îndepărtându-se în timp ce Qui-Gon se apropia. Nu cred că putem activa rampa. Am fi reperaţi cu uşurinţă.

Qui-Gon se aplecă în faţă şi îşi puse ochii pe electroscop. Oferea o vedere a ţărmului şi a intrării în peşteră. Fumul continua să iasă din peşteră. Absoluţii se adunaseră lângă ţărm. Cineva organiza o retragere cu restul de vehicule funcţionale. Dacă ar fi activat rampa, ar ateriza chiar în mijlocul lor. Obi-Wan avea dreptate. Qui-Gon era sigur că şi dacă Jedii nu ar fi fost recunoscuţi, Eritha sau Tahl ar fi fost. Eritha îşi pierduse jacheta tehnică. Tahl nu era în stare să meargă.

— Trebuie să înotăm, decise Qui-Gon. Dacă înotăm suficient de departe, putem ieşi lângă bolovanii aceia şi ne putem strecura prin canion până la vehiculele noastre. Ezită o clipă. Poţi? îl întrebă el pe Obi-Wan. Piciorul tău...

— Pot, spuse cu fermitate Obi-Wan. Îi voi da respiratorul meu Erithei.

Qui-Gon o lăsă cu atenţie pe Tahl pe podea. Picioarele ei nu o puteau ţine, aşa că o aşeză uşor. Îşi scoase respiratorul de la centura utilitară.

— Tahl? Capul ei se întoarse. Inima lui Qui-Gon se frânse de cât de şters fu răspunsul ei. Trebuie să înotăm. Poţi folosi un respirator?

Se vedea o încreţitură la marginea buzelor ei. Aproape ca un zâmbet.

— Cam de când aveam trei ani.

El zâmbi şi îi potrivi tubul cu grijă.

— Când ajungem pe plajă, vom avea o porţiune scurtă de mers pe jos. O să te car eu. Transportoarele noastre nu sunt departe.

Ea dădu uşor din cap. El îşi dădu seama că îşi economisea energia.

Qui-Gon merse spre pârghia de ieşire de urgenţă. Eritha îşi pusese respiratorul lui Obi-Wan. Qui-Gon ştia că pentru Obi-Wan avea să fie mult de înotat. Tânărul era un înotător puternic, dar piciorul rănit îl cam îngrijora pe Qui-Gon.

Accesă uşa, care se deschidea într-o mică cameră. În tavan era un panou. Camera începu să se umple încet cu apă. Apa era rece şi Qui-Gon simţi fiorul involuntar al lui Tahl. Au plutit spre tavan. Qui-Gon dădu din cap spre Obi-Wan şi cei doi

Jedi inspirară cât mai adânc. Panoul se deschise şi începură să înoate.

Qui-Gon nu simţea apa rece. Nu se simţea obosit. Tahl părea să plutească în braţele sale, atât de plină de viaţă încât el simţi cum îi cresc speranţele. Înotă alături de Padawanul său. Amândoi erau cu ochii pe Eritha, cu Obi-Wan deviind spre ea pentru a o ajuta dacă rămânea în urmă.

Plămânii începură să-i doară. Fumul îi slăbise. Qui-Gon privi înainte, dar nu putu să vadă ţărmul. Nu sesiza nici vreo ridicare treptată a solului, deoarece groapa fusese săpată cu scopuri miniere. Viteza lui era încetinită de faptul că folosea doar un braţ, dar loviturile sale erau puternice şi îl propulsau înainte.

În cele din urmă, picioarele lui Obi-Wan atinseră fundul. Apoi ieşi la suprafaţă şi făcu un semnal rapid că totul era în regulă. Qui-Gon ieşi şi el la suprafaţă, respirând adânc. Obi-Wan făcea la fel. Chiar în timp ce respirau adânc, se îndreptară spre ţărm. Absoluţii se aliniaseră pentru a fi transportaţi. Nimeni nu îi observă în timp ce alergau scurta distanţă până la bolovani. De acolo le-a fost uşor să se strecoare prin crăpăturile înguste dintre stâncile înalte. Terenul accidentat îi făcu să înainteze cu greu. Pe Qui-Gon începură să-l doară braţele de la efortul de a o duce pe Tahl. Obi-Wan şchiopăta uşor, dar încă putea să se mişte repede.

— Aproape am ajuns, îi spuse Qui-Gon lui Tahl.

Nu ştia dacă era conştientă.

Şi-au găsit vehiculele acolo unde le lăsaseră. Qui-Gon se simţi uşurat. Ultima lui teamă fusese că Absoluţii aveau să le găsească.

— Ia speederul meu, Qui-Gon, se oferi Eritha. Este mai rapid decât al tău.

— Mulţumesc.

Qui-Gon o aşeză cu blândeţe pe Tahl pe locul însoţitorului. Se întoarse pe scaunul pilotului şi îi aruncă o privire. Ca întotdeauna, îl putea simţi când se uita la ea. Şi, ca întotdeauna, îi putea simţi starea de spirit.

— Nu mai fi atât de îngrijorat, spuse ea încet. Voi încerca. Câştig energie din energia ta, în fiecare moment.

El o luă de mână. Chemă Forţa în jurul lor. O simţi făcând acelaşi lucru, deşi accesa Forţa mult mai greu. Era în regulă. Îi

putea oferi energia suplimentară care îi era atât de necesară. Simţi cum energiile lor se combinau.

Eritha veni lângă speederul lor.

— Mergeţi direct la Reşedinţa Guvernatorului Suprem, spuse ea. Voi suna înainte şi vă va aştepta un medic.

Qui-Gon aprobă din cap, mulţumindu-i, apoi activă motoarele.

— Ne vedem în Noul Apsolon, îi spuse el lui Obi-Wan. Băgă mâna în interiorul tunicii sale şi îi întinse lui Obi-Wan sabia lui Tahl. Până se reîncarcă a ta.

— O voi păzi cu viaţa mea.

Obi-Wan înghiţi cu greu. Preocuparea din ochii lui era pentru Tahl. Îi atinse cu blândeţe umărul.

— Să aveţi o călătorie cât mai sigură.

Tahl îi răspunse slab.

— Mulţumesc că m-ai găsit, Obi-Wan.

— Fie ca Forţa să fie cu tine, spuse Obi-Wan.

— Este, zise Qui-Gon cu încredere şi ţâşni înainte.

Capitolul 18

Încă mai aveau o lungă călătorie până să ajungă în Noul Apsolon. Qui-Gon nu avea de gând să oprească. Avea să conducă tot restul zilei şi toată noaptea. Cu puterea suplimentară a speederului Erithei, ar trebui să alungă la marginea Noului Apsolon până în zori. Tahl alunecase într-un somn profund. Asta ar trebui să o ajute. Qui-Gon întinse mâna după o pelerină termică şi o acoperi. Temperatura scădea pe măsură ce sorii alunecau pe cer, topindu-se la orizont în tonuri de un roşu aprins şi auriu. Stâncile şi bolovanii din jurul lui deveniră roz. Pentru prima dată după mult timp, Qui-Gon reuşea să observe frumuseţea. Asta pentru că Tahl era lângă el, şi dorea ca ea să facă parte din toate astea. Nu o trezi, dar îi spuse în tăcere: *Nu mă părăsi. Ne-au mai rămas atât de multe lucruri de făcut împreună*.

Lunile se ridicară pe cer, ca trei semilune delicate, luminoase. Stelele păreau şi mai strălucitoare lângă lunile ce apuneau. Qui-Gon activă cupola speederului pentru protecţie şi porni încălzirea. Ori de câte ori se întindea pentru a verifica pulsul lui Tahl, răceala pielii ei îl şoca. Nu îi era foamea, dar mâncă o capsulă alimentară şi bău ceva apă. Avea o noapte lungă înaintea lui.

Câteva ore mai târziu, Tahl se trezi. Se ridică puţin mai dreaptă. Qui-Gon remarcă uşurat că părea mai alertă.

— E frig, spuse ea.

Qui-Gon simţea că este prea cald, dar puse unitatea de încălzire la maxim.

— E miezul nopţii.

— Mulţumesc pentru tot ce ai făcut, spuse Tahl. Nu-mi place să fiu salvată. Eram furioasă pe mine însămi pentru că mă aflam din nou în poziţia de a fi salvată.

— Nu-ţi face griji, spuse Qui-Gon. M-ai salvat şi tu în trecut. Sunt sigur că o vei face din nou.

— Balog a vrut ceva de la mine. De aceea m-a păstrat în viaţă.

— Nu vorbi acum. Păstrează-ţi puterile. Va fi timp să

vorbim în Noul Apsolon, spuse Qui-Gon.

— Nu, trebuie să-ţi spun. Există o listă cu informatori dintre Muncitori...

— Ştiu asta.

— Balog a crezut că o am eu. Fireşte, m-am prefăcut că ştiu unde este. Aşa că m-a ţinut în viaţă. Dar am avut timp să mă gândesc în tot timpul ăla petrecut în dispozitivul de privare senzorială. De ce a crezut că am lista?

— Pentru că erai sub acoperire şi ai fi putut avea acces la ea? sugeră Qui-Gon.

— Este suficient motivul ăsta pentru a mă răpi? Tahl clătină din cap. Nu prea cred. Aşa că m-am gândit la acea ultimă zi sub acoperire. Încă nu ştiu cum au aflat că sunt Jedi.

— Poate că le-a spus Alani, zise Qui-Gon. Eritha susţine că Alani este mână în mână cu Balog. Vrea să preia funcţia de Guvernator Suprem.

— Alani? întrebă Tahl, surprinsă. Dar ea a găsit calea de a mă introduce printre Absoluţi.

— Poate că a avut un motiv să te ţină acolo, spuse Qui-Gon. Când nu ai mai fost utilă, te-a trădat.

— Şi poate că spera că voi găsi lista, spuse Tahl încet. Fiecare cuvânt era un efort. Fireşte că le-aş fi spus fetelor dacă aş fi găsit-o. Am avut încredere în ele.

— Îţi aminteşti ceva semnificativ din ultima ta zi printre ei?

Pelerina termică îi alunecă de pe umeri şi Tahl o strânse în jurul ei.

— E atât de rece, murmură ea. Cineva m-a ajutat ultima zi. Am avut câteva secunde să ies din ascunzătoare, înainte să vină după mine. Am dat peste un mesager pe nume Oleg. Era un membru de nivel scăzut al Absoluţilor. În loc să mă predea, m-a ajutat. Mi-a arătat o uşă folosită de mesageri. Când l-am întrebat de ce mă ajută, mi-a spus că fuge şi el. Fusese marcat pentru interogatoriu de liderii Absoluţi. Nu ştia de ce, dar pleca înainte să poată afla.

— Uite, spuse Qui-Gon. Se văd luminile oraşului.

Era încă întuneric. Luminile oraşului de la orizont păreau să se contopească cu stelele.

— Aproape am ajuns, spuse Qui-Gon. Odihneşte-te. Vorbim mai târziu.

Vocea lui Tahl devenise tot mai moale. Ea închise ochii şi

alunecă în somn.

Zorile s-au ivit încet. Peisajul se lumină. Oraşul se apropia tot mai mult. Mai aveau puţin combustibil, dar computerul îi spuse că aveau să reuşească.

Tahl dormea deja în timp ce sorii se ridicau la orizont. Razele portocalii îi luminară corpul, transformându-i instantaneu pielea în strălucirea ei obişnuită de sănătate. Qui-Gon ştia că era o iluzie, dar se bucură de ceea ce vedea. Manevră rapid speederul pe străzile aglomerate ale dimineţii. Întoarse pe Bulevardul de Stat spre reşedinţa Guvernatorului Suprem. În timp ce oprea vehiculul, o siluetă coborî în grabă treptele spre ei. Era fratele lui Roan, Manex.

— Eritha m-a contactat pentru a-mi spune că sosiţi, zise el. Am aranjat ca Tahl să primească cea mai bună îngrijire medicală din oraş. Este la mică distanţă. Urmează-mă, te rog.

Manex arătă spre propriul său speeder. Qui-Gon ezită. Era ciudat că Manex îi întâlnise afară. Eritha le făgăduise acces la propria ei îngrijire medicală, care se afla chiar în reşedinţă. Manex îi observă ezitarea.

— Trebuie să ai încredere în mine, spuse el pe un ton urgent. Nu ţi-am spus deja că am tot ce e mai bun? Îngrijirea medicală este excepţională. Echipa medicală s-a ocupat cândva de victimele Absoluţilor. Au avut mult succes. Doctorul cunoaşte condiţia lui Tahl. Poate ajuta.

Manex aruncă o privire spre Tahl, al cărei cap era dat pe spate şi ochii îi erau închişi. Privirea plină de compasiune şi îngrijorare din ochii lui Manex îl făcură pe Qui-Gon să aprobe, mai mult decât cuvintele sale. Instinctele îi spuseră că Manex era sincer. Tahl avea nevoie de cea mai bună îngrijire.

— Bine, răspunse Manex când Qui-Gon aprobă.

Alergă spre speederul său, mişcându-se repede pentru un om cu talia lui. Sări în el şi decolă. Qui-Gon îl urmă îndeaproape. Manex se opri în faţa unei clădiri din piatră gri, aflată la câteva străzi distanţă. Uşile se deschiseră imediat şi o echipă medicală se repezi afară. Un doctor se aplecă deasupra lui Tahl. Ochii ei se deschiseră. Îi aplică un cititor de diagnostic într-o parte a gâtului şi se încruntă când văzu rezultatele.

— Va fi bine?

— Vom face tot ce putem mai bine.

Echipa medicală o transferă pe Tahl pe o targă. Dispărură

cu ea înainte ca el să aibă şansa să-i atingă mâna sau să-i spună că va aştepta.

Qui-Gon stătea amorţit pe scaunul pilotului, cu comenzile speederului strânse bine în pumni, dorindu-şi să nu-şi piardă propriul control.

Capitolul 19

Qui-Gon stătea pe malul lacului şi se uita la stâncă. Suprafaţa stâncii părea absolut pură. Stânca arăta imposibil de mare. Dar majoritatea lucrurilor i se păreau destul de mari. Avea doar opt ani. Urcaseră deja pe stâncă cu lansatorul de cablu, în clasă. Învăţaseră să-şi folosească greutatea corpului şi să-şi perfecţioneze echilibrul, să-şi corecteze ritmul. O făcuseră iar şi iar.

Săptămâna viitoare, aveau să o facă fără lansatoarele de cablu, fiind sub supravegherea unui Maestru Jedi. Era unul dintre exerciţiile de Forţă. Ştia că nu trebuia să se gândească la urcatul cu mâinile libere. Dar se gândea. Qui-Gon voia să absoarbă toate provocările pe care le aruncau profesorii Jedi asupra elevilor. O săptămână de aşteptare era prea mult. Stânca nu era chiar atât de înaltă.

Era doar o piatră mare. Erau puncte de prindere şi de sprijin, chiar dacă nu le putea vedea. Dacă va cădea, va cădea în lac. Dacă era prins, avea să aibă probleme. Dar nu avea să fie prins. Era în zori şi zona lacului era pustie.

Auzi un foşnet în spatele lui şi se întoarse. Era un alt student, Tahl. Era în clasa lui, dar nu o cunoştea prea bine. Era subţire, mai mică decât ceilalţi.

Arată un pic ca un băieţel, gândi el. Despre el nu gândea că este un băieţel.

Ea dădu din cap spre stâncă.

— Te gândeşti să te urci pe ea?

Surprins, era pe cale să spună nu. Dar Jedi nu minţeau, nici măcar în cazul lucrurilor neimportante.

Obişnuit cu minciuna, devii, îi avertizase Yoda. *Uşor devine să minţi cu lucruri importante, dacă minţi cu cele neimportante*.

Deci nu spuse nimic. Spre surprinderea lui, ea rânji.

— Haide. Când el ezită, ea adăugă: Pariez că te pot învinge până sus.

Ea fugi şi se aruncă pe suprafaţa stâncii, apucând primul punct de prindere. El ezită doar o clipă, surprins de cât de

nerăbdătoare atacase ea stânca. Apoi păru să se modeleze după trupul ei. Aşteptă până când Qui-Gon fugi şi i se alătură.

Era mai greu decât crezuse. Punctele de prindere care păruseră atât de ferme când avusese un cablu prins la centură păreau acum imposibil de mici. Stânca devenise duşmanul său. Îi era dificil să-şi păstreze echilibrul. Sudoarea începu să i se reverse pe faţă. Muşchii îi tremurau de efort. Uită de provocarea lui Tahl şi se concentră să nu cadă. Se afla cam pe la trei sferturi din distanţă, când se uită la ea.

Erau unul lângă altul. Faţa ei era murdară şi transpirată. Apoi ea rânji spre el.

Rânjetul îl îmboldi. Găsi următorul punct de sprijin, apoi următorul. Acum ea era în spatele lui, iar el era aproape sus. Căută următoarea prindere, cu faţa lipită de stânca dură. Deodată, era lângă el, urcând uşor. Apoi îl depăşi, mâna ei ridicându-se spre vârf. Se trase în sus şi sări peste margine, apoi se ridică, respirând din greu.

Qui-Gon o urmă, simţindu-se furios şi ruşinat. Îl bătuse. Când se întoarse spre Tahl, se aştepta să vadă triumful în ochii ei. În schimb, văzu emoţie.

— Am simţit-o, Qui-Gon! Am simţit Forţa! Ea plesni pământul, cu ochii verzi-aurii aprinşi. Stânca... a făcut parte din mine. Am fost parte din... tot. Chiar şi din aer! A fost exact aşa cum a spus Yoda că va fi.

Acum era invidios şi jenat.

— Pot să-ţi spun ce ai greşit, spuse ea, împingându-l cu un umăr. Ai urât stânca. Te-ai luptat cu ea. La fel am făcut şi eu la început. Trebuie să iubeşti stânca.

Să iubeşti stânca? Părea o aiureală. Qui-Gon voia să i-o spună. Dar ştia la ce se referise ea. Şi, dintr-o dată, nu mai voia să-i rănească sentimentele.

Tahl se ridică.

— Acum, recompensa. Haide!

Alergă înainte şi sări din vârful stâncii, direct în apa de un verde sclipitor. Qui-Gon o urmă. A fost o cădere lungă, dar şocul apei se simţi răcoritor. Tahl îl aştepta sub apă. Îi rânji şi Qui-Gon zâmbi şi el. Apa rece era atât de plăcută. Data viitoare se va descurca mai bine. Data viitoare va iubi stânca. Izbucniră la suprafaţă. Părul întunecat al lui Tahl era dat pe spate. Acum arăta ca o creatură acvatică, elegantă şi suplă. Deodată, ea se

încruntă.

— Vine cineva, murmură ea. Vezi? Pe cărare.

Qui-Gon nu spuse nimic. Dar o fracţiune de secundă mai târziu, observă o tulburare în frunzele care atârnau deasupra cărării.

— Acum ar trebui să fim la meditaţie, şopti ea.

— Pe aici, spuse el.

Înotă până la marginea lacului, unde un afloriment stâncos avea să-i protejeze.

Aşteptară în umbră, tremurând puţin din cauza răcorii apei. Auziră sunetul inconfundabil al pasului târşâit al lui Yoda. Dintre toţi Maeştrii Jedi, să-i prindă tocmai Yoda! Ochii lui Qui-Gon se îngustară de îngrijorare, dar Tahl arăta ca şi cum avea să izbucnească în râs. Qui-Gon îi puse o mână peste gură şi, rânjind, ea îi făcu acelaşi lucru. Yoda se opri pe potecă, deasupra capetelor lor. Nici nu îndrăzniră să respire. După un moment, plecă mai departe.

După ce se îndepărtă Yoda, Tahl îşi coborî mâna şi Qui-Gon făcu la fel.

— Ştii, aproape că m-ai bătut până în vârf, spuse ea. Am putea fi rivali. Dar cred că ar fi mai bine dacă am fi prieteni.

— Să fim prieteni, fu de acord Qui-Gon.

Vorbise sobru. El lua prietenia în serios. Ştia deja că voia să fie prieten cu fata aceea. De parcă nu s-ar mai fi putut reţine, Tahl se scufundă sub apă şi se îndepărtă de el. Ieşi la suprafaţă, scuturându-se de apă. Soarele strălucea, iar razele făceau ca picăturile să strălucească.

— Prieteni pentru totdeauna! îi strigă ea, călcând apă. S-a făcut?

— S-a făcut, spuse el. Pentru totdeauna.

* * *

Qui-Gon încă aştepta, când Obi-Wan năvăli în mica zona de aşteptare din complexul medical, câteva ore mai târziu.

— Vreo veste?

Qui-Gon clătină din cap.

— Încă sunt cu ea.

— Ai văzut-o?

— Nu de când am ajuns aici. În curând, spun ei.

Eritha se grăbi să intre.

— Cum e Tahl?

— Rezistă, spuse Qui-Gon. În afară de asta, nu ştiu nimic.

Eritha păşi în faţa lui.

— Nu înţeleg de ce a adus-o Manex aici. De fapt, ştiu. Crede mereu că ceea ce are el este cel mai bun. El unde este?

— A aşteptat cu mine ceva timp, spuse Qui-Gon. Apoi a plecat să se ocupe de unele lucruri, la el acasă. A spus că se va întoarce.

Ea se aşeză şi îşi lipi palmele.

— Urăsc să aştept. Ştiu că Jedii nu simt la fel.

— Şi noi urâm, spuse Obi-Wan. Suntem doar mai buni să o ascundem.

Nu prea, gândi Qui-Gon. Ultimele două ore fuseseră cele mai grele din viaţa sa.

Eritha aşteptă câteva minute, apoi se ridică neliniştită.

— Am nevoie de ceva aer. Mă veţi contacta de îndată ce veţi şti ceva?

Obi-Wan o asigură că aşa vor face. Rămase lângă Qui-Gon, fără să vorbească. Qui-Gon simţi simpatia şi îngrijorarea Padawanului său. Îi fu recunoscător pentru prezenţă. Era mai uşor decât să aştepte singur. Ştia că şi Obi-Wan o iubea pe Tahl.

— Tahl a spus ceva despre răpire? întrebă Obi-Wan pe un ton scăzut.

— Balog căuta lista informatorilor, aşa cum credeau Irini şi Lenz, zise Qui-Gon.

Îi spuse pe scurt lui Obi-Wan ceea ce-i spusese Tahl. Avu probleme să se concentreze asupra motivelor răpirii lui Tahl. Avea să fie timp pentru asta, de îndată ce se uita la faţa ei şi vedea că era din nou sănătoasă.

— Mesagerul ar putea fi cheia, medită Obi-Wan. Ştim că lista a fost furată şi ar fi putut fi în mâinile Absoluţilor. Dacă a luat-o Oleg? Dacă Tahl a fost văzută fugind cu el, bineînţeles că ar suspecta-o că a avut-o. Tahl a spus că liderii Absoluţilor voiau să-l interogheze pe Oleg. Dacă nu l-au putut găsi, atunci ar fi încercat cu Tahl.

Qui-Gon abia îl asculta.

— Este o teorie, Padawan. Vom vedea.

Uşile se deschiseră şi apăru echipa medicală. Qui-Gon şi Obi-Wan se ridicară în picioare. Doctorul se duse direct la Qui-

Gon.

— Semnele ei vitale scad. Am făcut tot ce am putut. Deteriorarea organelor interne este gravă. Acum te poate primi.

Qui-Gon cercetă chipul doctorului.

— Deci se va recupera.

— Vătămările sunt grave, repetă doctorul.

Ochii lui obosiţi erau plini de tristeţe în timp ce se uita la Qui-Gon.

— Se va recupera, repetă Qui-Gon, de data asta fiind certitudine în vocea lui.

Trecu pe lângă doctor şi se grăbi în camera în care era ţinută Tahl. Stătea întinsă într-un pat de diagnosticare. El ignoră monitoarele şi senzorii. O luă de mână, iar ea întoarse încet capul spre el. El fu uşurat să vadă că echipa medicală îi eliminase lentilele din ochi. Îi fusese dor să vadă frumoşii ochi verzi cu auriu ai lui Tahl. Acum privea faţa pe care o iubea, aşa cum o ştiuse mereu.

Ştia fiecare linie şi curbă, fiecare trăsătură puternică, fiecare adâncitură moale.

O luă de mână, dar nu primi nicio strângere ca răspuns. Qui-Gon îşi trecu degetele peste braţul ei gol pentru a-i simţi pielea. Era rece. Atât de rece…

Buzele ei se deschiseră. El trebui să-şi plece capul ca să o audă.

— Oriunde mă îndrept, te voi aştepta, Qui-Gon. Am fost întotdeauna un călător singuratic.

— Nu mai este aşa, spuse el. Îţi aminteşti? Vom continua împreună. Ai promis, o tachină el. Nu poţi să te retragi acum. Nu te voi lăsa niciodată să o uiţi.

Zâmbetul ei şi uşoara presiune a degetelor păreau să o coste un mare efort. Panica trecu prin el. Îşi apropie faţa de ea. Îşi aşeză fruntea peste a ei. Pielea ei era atât de rece. Îşi împinse propria căldură şi energie în corpul ei. La ce era bună marea lui putere, dacă nu o putea vindeca? Qui-Gon apelă la tot ce ştia, la toată credinţa lui – legătura cu Forţa, marea sa dragoste pentru Tahl – să intre în ea şi să-i dea putere.

Simţi un mic oftat fluturându-i pe obraz. Degetele ei apăsară din nou pe ale lui. Ştia că ea simţise ceea ce încercase el, şi se simţise mângâiată. Nu se simţise niciodată atât de legat de ea, atât de apropiat. Dacă ar fi putut respira pentru ea, ar fi

făcut-o.

— Lasă ca acesta să fie ultima mea clipă, spuse ea.

El îi simţi respiraţia intrând, apoi ieşi, moale pe obraz. Dar nu se repetă.

Capitolul 20

Obi-Wan stătea cu capul în mâini. Deodată, se ridică. Simţi o tulburare în Forţă. Ceva fusese aspirat din aer, o energie puternică colapsase, lăsând un vid.

Când auzi strigătul din cealaltă cameră, la început nu înţelese cine l-ar fi putut scoate. Apoi îşi dădu seama că fusese Maestrul lui.

Auzi picioarele care alergau pe coridorul din afara sălii de aşteptare. Era echipa medicală. Se repezi la uşă şi o activă, apoi intră după echipa medicală în camera lui Tahl. Doi dintre membrii echipei verificară echipamentul de monitorizare. Doctorul rămase deoparte. Nu făcu nimic.

Atunci Obi-Wan înţelese pe deplin că Tahl murise.

Echipa medicală se îndepărtă de echipamente. Nimeni nu încercă să-l atingă pe bărbatul mare care era aplecat peste corpul din pat. Durerea lui era imensă, prea intimă. Tahl avea ochii închişi. Mâna ei se odihnea în a lui Qui-Gon. Un zâmbet uşor încă se vedea pe chipul ei. Fruntea lui era lipită de a ei. Nu mişcă niciun muşchi. Nu îi dădea drumul mâinii ei.

Obi-Wan fu uimit de durerea pe care o simţea în acea cameră. Chiar aspectul corpului lui Qui-Gon îi vorbea despre agonia atât de imensă, încât nu putea să o înţeleagă. Intimitatea posturii lui Qui-Gon, felul în care fruntea lui se odihnea pe a lui Tahl, îi spuseră brusc lui Obi-Wan că nici măcar nu începuse să realizeze profunzimile sentimentelor lui Qui-Gon. Înţelegând asta, inima lui se frânse pentru Maestrul său. Făcu un pas mai aproape.

Cum l-ar putea ajuta pe Qui-Gon? Ce ar mai putea face?

Qui-Gon se întoarse. Obi-Wan văzu o faţă care se schimbase. Ceva dispăruse sau se adăugase ceva, nici nu mai ştia. Dar nu mai era faţa pe care o cunoştea atât de bine. Durerea o marcase pentru totdeauna. Obi-Wan ştiu asta cu toată fiinţa lui.

Avea şi el propria lui durere pentru moartea Tahl. Dar nu ar putea-o egala niciodată pe cea a lui Qui-Gon.

Se apropie încet de pat. Nu avu cuvinte pentru a spune

ceea ce voia să spună. Nimic din ceea ce învăţase la Templu, nimic din ceea ce-l învăţase Qui-Gon, nu îl pregătise pentru asta.

Îşi puse mâna pe umărul lui Qui-Gon.

— Lasă-mă să te ajut, Maestre.

Ochii lui Qui-Gon erau morţi.

— Acum nu mai este nimic ce ar putea să mă ajute.

Qui-Gon privi trupul neînsufleţit al lui Tahl. Mâna lui încă o strângea pe a ei.

— A mai rămas doar răzbunarea.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre."

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

